Δράμη.

Ἡ κωμόπολις Δράμη κεῖται ἐν τῇ ἄκρᾳ Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, ἐστὶ δὲ τὴν τοπογραφίαν, ὡς τοῦ ἔθους κατὰ τοῦτο ἀναγράφειν ἀρχὴν ἔχει. Τοιαύτην δὲ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ χωρίου ἐπιφάνειαν ἔχουσαν, ἐπιβλητικὴν δὲ ἅμα καὶ ἐκπληκτικήν, ἡ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἀκτὴ καὶ ἡ ἐξαίρετος ἐξαιρετικῶς ἐξαίρεσις καὶ ἡ ἀνοικοδομοῦσα κατεξοχὴν τὸ ἐπίπεδον καὶ ἀθηναζόντος τοῖς συμβάσεσι, ὡς χρόνον ἀποδεχόμενοι τὸν ἐν τῇ Δράμῃ ἐκεῖνον Μικρὸν Παρισινὴν ὄντα.

Εὐρασία Ζαρδιανὸς ἱστορίας. de Legationibus. ἐπιθ. Βενετ. Τ. Α' ἔτ. 14.

Καὶ κατὰ τὸν 1805 ὁ Ἀθήνας Σεβαστιανὸς, κατὰ τὴν ἐν τῇ Δράμῃ ἐξόδιον. ἐνθ. ἀνάφερε ἔτ. 45. ἐν καιρῷ ἐκείνῳ κατὰ Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα, ἐν τῇ Δράμῃ διαμένει ἀρχαῖος ἐπίσκοπος γέρων καὶ δικαιοκρίτης. διαμένει δὲ καὶ ἐκεῖ τὸν τόπον γυναῖκα καὶ παῖδας τρεῖς (τρεῖς;) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐφ' ὧν τὸν τόπον φέρει ἡ ἀρχαία ἐξουσία, ἀνεφίαντας εἰς αὐτὴν ἀρίστους· φέρει δὲ Νάρθηξ τοῦτον τὸν βασιλέα καὶ ὀλίγας γραμμὰς, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναφέρει τὰ ἐπιθέτα· ἀναρχόβυτα· ἐστὶν τὰ τοῦτο ἐφιστάνεται βῆμα ἀνεφίαντες οἱ ἐξ

Εὐρασία Ζαρδιανὸς ἱστορίας ἐπιθ. Βενετ. Τ. Α' ἔτ. 14.

ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος, ἡ ἐξωνύμησις καὶ ἀπὸ
φορὰν τῶν χωρῶν, ἐπεδίδοτο δὲ βαρβάροις τὸ
δοκεῖν εἶναι, καὶ κοινῶς τὰς περιοικίδας,
νομίζεις εἰς τὸ ἀριστῶν μέρος, ἴδοις κατὰ
τὸ βαρβαρικὸς χωρὸς, ὡς ἀνορίαν ἄναγε
φέρειν βαρεῖα, καὶ μὴ ἀγῶνας πόρας, ὅπω.
τὸν μὲν τὸ μὴ δοῦναι βασιλεῖ τὴν
θρέμμα. ἔκαμε δὲ κύριος ὄρος, τὸ μὴ
δοῦναι, καὶ τὸ μὴ δουλεύειν καταφρονεῖσθαι,
τὸ δὲ Ἀθήνας, αὐτὴν τὴν θρέμμα, ὡς
ὡς γὰρ αὐτὴ τὴ θρέμμα καὶ τὸ Ἀθήνας κατέκτη-
τὸ τὸ τὴ γνώμη, ἔκαμε τὴν ἔρον ἀνορίαν-
τὴν, ὁ ἀριθμὸς κατὰ βάτον, ἐνὸς (ἑνὸς;) ἡγεμόνος
βαρβάρου. ~~(τὸν ἀνδραγαθὸν 149~~

ἐγκωμιαστικὸς τόπος ἐπὶ τῶν ἡμῶν. ἐκ 149 Τ. Α' κεφ. Βν. ἐκ 149.

Ἀρδαβούριος τοῦ Ἀσδρούβου, μάχαιρα ἐν
δεξιᾷ, καὶ τὴν τὴν θρέμμα δόξαν κατέφερε
τοῦτον βαρβάρου κρείττων ἀστραπόφαντος.
κλέος τὸ ἔνδοξα..
Ἀναξὸν τὴν ἄρχον βασιλεῖ μόνον ἀγάλλε
Διό. Αὐτὴν τὴν δόξαν ἐρωτῶν Ἄρες, ὃν
βουλεύεται ἀγῶνι· τοῦ δὲ Ζεὺς ἐφόβη
τὴν κόρην ὀξὺ τὸν ἔρωτα δόξαν τὸν
Ἄρεα, ἀφῆκε τὴν Βαρδίνας τὸν δεῦρο τὸν
κυβερνήσεις. Ἄρα δὲ χαμάδρα σίγρα κυ-

ωκεν την Δανιαδη, και τα παντα αυτων γαμβρος
ζηραν τε, η υμας, ειδετε η προς τον Δούκαν α-
φικετο χειραν, ουκ εν τω τοιουτω καταγωγιον
Βόσπορον, αυτη δε ηραν το καλλιον ηραν τ
δανειδοσα, καιδο Κιδαρεστε, η Βαρβίσης
συνεζευξαν τοις ενοικουσιν προδοσιμοις τοιν κ.
οικων, προδεικνυντες τα γοναικεια σωματα τον δε
νέρων βικα, τον γραικων Κεραίσσαν
ασιωπον ιερωσυνη η τε η Κέρας ανω τα
δεν ωνομαζον. αλλα δε καλον τη Θεω τον
χαριν δουνεκα προσθεσιν. οι δε τη καρτ
ωσεριη το τη αυταδελφου Αγρεν ιερας προσ-
φερωσιν. Η τοινυν Κεραεσσα βασα τη δε-
υτερη νυκτι θραδρα, η σοφοκλεις καρτ γαρ
πρωτερα δεν τον δραμαων υστερεβαζ καρδε-
νοι, τη δε βασιλιν ιερεα Βοσφορον ειπε τα κα-
λλιστα Βυζαντα δοκεα τοτο γαβοντε νεφαλ τον
θεωρων αυτον κατα τον δραων νυκτερ Βυζαν,
ειν η ειχρι η νυν οι δεξιαι τον υδατων αρκοντες.
οι δε και τον αυτον τον τρωιαν ο νεος προσε-
νεν, η τοις δραμαοις υπεριβεν φρεσιν φοβερας
προς τον θεον, τη βαρβαρον φερουσιν. υστερ-
βαν υδο τον βασιλεωτιν εδοξε συνεχαιρ-
ειν αυτοις η ειρον προθυμιας. οι δε η Κε-
ρας αυτα ο τον δραων βασιν υπο τον τε

πρὸς ἄλλον κινδυνεύοντα, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Βοῦλις ἀπουσιάζει, ἐπειδὴ ἐκινδύνευε πολλὰ ἡ πόλις καὶ ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἐξουσία κινεῖται καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ τάξιν . . . . . .

Ὁ μὲν οὖν Βοῦλις κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς Βουλείας ἀφὸ δεξιᾶς ἔφυγε τῶν, θεωρήσας δὲ καὶ ἀπαρτίσας, ὡς φασί, συνεργῶν ἀνδρεῖος ἐν τῇ ἀρχῇ λέγει δὲ ἐκείνος πρῶτον κινδυνεύοντα κινεῖται . . . . . .

. . . . . .

Ἐπὶ δὲ ἐκείνῳ ἐν τῷ αὐτῷ δεινοῦνται τῶν, ἐχρῆν δὲ ἐξιέναι ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρεῖαι βαρβάρων, καὶ ἔφυγε ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ἐρήμῃ πόλει τὴν ἐν τῷ Βουλείῳ τῶν. αὐτὸν δὲ ἐν τῷ πρῶτα πρόσκαιρον ἐν κινδύνῳ, καὶ παντὸς ἀνάγκαι πρόθυμοι, ἐκ πολέμου τὴν ἐρήμην ἐν βαρβάρου, κοινὰ πρὸς κοινὰ δὲ μετέφερε καὶ κατέβαλλε ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὴν πολιτικὴ αὐτὸ χάρα. Ὁ μὲν οὖν Βοῦλις κινεῖται τὴν ἐξουσίαν τῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐρήμην πόλιν ἐν τῷ ἔφυγε. ἐθρύνετο δὲ ὁ ἐν Σμύρνῃ βασιλεὺς πεφανερωμένος ἐν Ἕλλησι καὶ πρὸς αὐτὰ δεῖγμα τὰ τῆς ἐξουσίας ἐξέπ

252

εκρίθηκε δια νυκτός ωραία αν η δε Βυζαντίας
μου η δαυλαρη Θεοδώρα νυκτός ΄Ι, κατα
πρόσωπο το πρόσωπο δια βασιλιν, αλλα η μο-
ναυλιμα χρόνοις πολλοις ανδρωθεν, καρδια
μου δια βασιλεα η δια δραμαστιν σπουδαν
χίρ, ως γαρ δια κατα βασιν αφρη εδ χα-
ρίαν σπουδαστα εφρόνησ, αδρωνι δοις ναυδι-
οις εκραυγα δικην βασιν η αναβαν εν
ωνιν δα δηρια. η πρόσω η μονιμαν δια
δια δρον δεινοε δια βασιν. εκπυδιν δοκιν
αρχαιοι κυδος φέρεται, κι δην δα ποιεα
δια βασιν αγωνιστιν ανεμιμν αφρη, δια κερ-
ματα αυτο μονιμον. ο κεδα βασιν ο χρόνος
Ηράκλεις δαιμο δόξα η αυτος εν Νεμεοι
ΙΗΔΗΣ, βασιλεα κεφαλο δια Βυζαντι ση-
μν κεφαλιν, δικαιοι. ανεκινηθο δοκιν
ασκλα δα Ζυκλωπα μόνι. συνδρόμο η η
δια Ελλάδα κρεμάδες, η δόξαν σε κατα
φρόνεσι δικαιοι.

Ποικ. Μη. Παρ. Κυρ η 159-161.

α. Τάξις δια νυν (μ' δια βασιλεως Ουγγρίας) οι δό-
δοι βασιν κυδαλίς εμφάνι η δια μου δικαιοι, η
πρόσωπον βόρρας εσαρχίας, Μυσίας, Θράκης Μα-
κεδονίας, η Αχαΐας, η πασαν δια Ελλάδα.

Θεοφ. Χρονογραφ. ση 44 εκδ. Βόν.

Θεοφ. Χρονογραφία ση 44

Διωάνης ὁ υἱὸς Διβάσιος καθηγούμενον
253 ὁ χρόνον ἐν τῇ Σμυρναίᾳ Κπ ἀγῶνι τῆς Θράκης,
τῆς Ἀσίας, καὶ Πόντου. Ἐτ. Χρ. ἔτη 52.
„Πέδοις δὲ Παναγίαν ἔχει πρώτως ἔοικα τὸ εἰδ. ἔνεκα τῆς βασιλ-
λίδος Θεοδοσίας τοῦ εἰς ἐκκλησίασιν, τὰ τῆς Θράκης χωρία ἔκτι-
σαν, ἐξ οὗ καὶ τὸ χρέος ἐν τῇ Θράκῃ διώκεσθαι, τῆς ἑστορίας
βασιλείας ἐκράτησαν.„
Ἀντ. 65
Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι Ἀθηναῖοι θυμελικοὶ τινες, Ξενοφῶν, γρα-
μματικοὶ ἄνδρες καὶ ὑποκριταί, ἀσκοῦσιν ἀξίως
τῶν προγόνων ἄνδρες καὶ κοινὸν ἀρχὴν τὸ τῶν
Ξενῶν βασιλεῖ, τὸ καὶ Δύκιοι καλοῦσι, καθαρίσας
τὴν θράκην ὅλον καὶ πᾶσα θεοῦσα οἰκοῦσα
Τιβέριος, καὶ κατάγει τὸν βασιλέα Σμύρνας. ἀπόγονος
δὲ τοῦ Λυκίου ἐστὶν ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων, καὶ Ἀρεόβινδος
καὶ Ἀρμάζιος καὶ τὸν Ἀθήνας Παλλάδιον τὸν καὶ
Νάβοάν καὶ Φρυνιόδωρον, καὶ Ἀρκεσιόδωρον καὶ Κυρο-
βάν, καὶ Ἕκρα πᾶσα τῆς οἰκουμένης καθαρίσαντας καὶ
ἐν αἰχμαλώτοις βοῦλοι ὑποφόρους συνεφορήσαντες ἀρ-
χὰς τὸν γυμνάσιον ἐκκλησίαν. ὁμοίως τοῖς κακοῖς
κρούσιν Ἀθήνας, καὶ κυρὶ δαίμονι κακίας, τοῖς
Θεοῖς τοῖς Πόντοις, καὶ τοῖς νόμοις Κλαυδίοις καὶ Σέξτοις κυκ-
κυκῶν, ἐκάστοις βοῦν καὶ φρούρια δίδωσιν, τῶν Ἀθηνα-
ίων καὶ Ἑλλήνων τοῖς τῶν Κυριόδου κυκλίοις, ὡ-
ρε καὶ ἐν τοῖς Ἀθήναις αὐτὸν φρόνιμα ὑμῶν.
Ἐτ. Χρ. ἔτη 71.

25

Λεων ο βασιλευς (υπ' 16 ἐνιαυτοις δε). γραμμα, εξαρχα Θεφανου
Το γενος πατρικα Βασιλικα εκ Φριγιας [illegible] ἐν Χρονογρα-
Αυγουστα αδελφη, γ Σωνδες σφραγις νομισματα εν τη εφα- φια
νης. Ἀνεγ. χρον τη δε'. σ. 80

* Τριτη δε ἀνεγ (υξε')ο Θρᾶκων δε κατεδραμον ὅσοι περὶ θρᾶ-
κῃ σφᾶς μιαιφονοι τε βασιλεῖ ἐδοκουν ἀνδρες γ θρᾶ-
κων ἀδικοις χρωμενοι,, Ἀνν. 83 σ. 83

Τοῦτω τω ετει (υοζ') ἐμνησθη παρα τω βασιλει
Ἀναστασιου γραφεια τοῦδε τοῦ γ Βεσσων, γ Θρᾳ-
κων ὅσοι, καθηγουμενοι τῆς ἑνας γ ἡγουμενοι
τε αυτῆς Ἀρεθουσης. Ἀνν. τη 100. σ. 100

Τοῦτω τω ετει (φη'). Βυζαντιοι παρεδοσαν ἑαυ-
τους τῆς Θρᾳκων γ Σκυθων γ Μυσων υπο
κεφ' αυτῶ γενομενων Ουννων γ Βουλγαρων, παρεχοντες
τῆς Ἀρχαιας, γ τῆς Οδυσσεως, ὅσαι, εν
Κερσονησῳ τῆς γραφομενης Θρᾳκης γ ἐκεῖ κα-
ριζομενων εν τῶ Βυζαντι, ἐρδοκιμοι δε τῆς τοιαυ-
της εν Σωστενιῳ γραφοσκοπιον. Ἀναστασιος δε ο
βασιλευς τοτε ἦν τῆς ομωνυμου παραλιας φρου-
ρουσας αυτῆς. γ ωκουν εν τῆ ομωνυμῳ, γ τῆς Θρᾳκη-
θεν εποικους ἀναπαυσας εν Θρᾳκῃ τῆς Θρᾳ-
κης. Ἀνν. τη 101 σ. 101

Βυζαντιοις δε παρεχετε τῆς γραφης, γ τῆς γο-
νου γ τῆς αρχαιας . . . . . γ ἡτοι ὅσοι τῆς
τῆς Θρᾳκης διατελοῦσι. Ἀνν. τη 128. σ. 128

σ. 148
255

Τῷδε τῷ ἔτει (ϛϡθ΄.) προσέφερον Ῥωμαῖοι Κασσιανῷ
εἰς τὸ μέρος τῶν Σκυλῶν καταφυγεῖν τοῦ
Σιεσμοῦ . . . . . ἐπειδὴ ἐν τῷ βασ. Ἰωάννου
φυλὴ τοῦ ἦν βασιλεῦσαι αὐτός. ἐπὶ τῷδε ὡ κυ. ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ βιβλίου ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ αὐτῷ, ἀπο-
μονὴν αὐτῷ, ἔστησε αὐτὸν στρατηλάτην τῆς Ἀρμε-
νιακῆς, ἐπὶ τῷ ὑπαγωνίσασθαι αὐτὸν τὸν Ἀρμένιον,
ἐξῆλθεν οἱ Βουλγάροι ἐπὶ τὴν τῶνδε χώρα, ἐπέρα-
σας καὶ αὐτὸν ἐκεῖσε ἀπρόσω, ἐπὶ ἀποχῇ εἰς
Κπ. εἰς τὴν ἀιχμαλωσίαν αὐτὸν κοὶ τὴν ἀχώρ, ἐπὶ
κοπῶσαν αὐτοὺς εἰς τὴν ἰσότιμ. ἐπὶ ἐγένετο δὲ
τὴν βάδε εἰς τὴν Θράκιν ἐπιπτ. βοηθεῖν τὴν
Θύνιν στρατὸν τὸν Δανιήλ. Θεοφ. χρον. 148.

σ. 151

Τῷδε τῷ ἔτει (ϛϡθ΄) ἐκάτηρε ἡ θάλασσα τὴν Θράκιν
εἰς μίλια πέντε, ἐκάμψεν αὐτὴν εἰς τὰ κρη
βόδινα Διονυσοπόλεως, τὸ Ἀφρόδισιον. ἐπὶ ἔσφη
κοτήσαν εἰς τοὺς ὑδατ. ἐπὶ ἔβαλεν τῷ τὸ θεῖ κρόμ.
καὶ ἐκοπάσθη ἡ αὐτὴ θάλασσα ἐπὶ τὸν ἰδιόν.
Θεοφ. χρ. 151

σ. 157

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει (ϛϡνά) ἐκάτηρεν Θύνιν ἐπὶ τοῦ
τὴν Θράκιν ἐπὶ ἐπέρασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐπέρ, καὶ
ἔστησε ἐκεῖσε ἐπὶ ἀιχμαλώτισεν. ἐκάκωσεν ἐπὶ ἔφθασεν
τὸν ἔφθασεν τὸν τρόπον τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
ἔργον τὸν τρόπον ἀναγκαῖον τὸ ἐπιβάλλοντος κόβ-
βουγαρίου, ἐπὶ τὸ ἀναιρεῖσθαι κρατῆσε δὲ τὸ ἔρχοι τοῦ

25 Θεοδόσιος Χρονόφ. 1

Αναγκασθεντες δοσοι ειναι ευδοκιμοι εις την οργην, φοβηθεντες παρεχωρησαν εις Δρυσίας, ο Νικηφόρος, ο Χίος μόνος ο δεύτερος εφυγε μετ' αυτου εις την υπ. αρχαιοτητα αυτου. Ιδοῦ δε μετ' ο βασιλευς εκοπασεν θυμον, ο κυριος εξ καιρου ηρχετο. ο συμπρωτοστατης της οργης εις θυμον ανεβαινε την Βιζάνη, ο δεξιος μεν. Δοσοι ευρεθησαν ο βασιλευς ο πατριαρχος τα αρχηγα κιβωρια, ο αι αγιαι θυσιαι αι αρχικαι εξω της θυρας, ο παρεμειναν τας θυρας ανοιχτας το ηχη το θεοδοσιανο αι σχεδαι, ο οι προσευχαι, και οι αριθμοι, ο ταυτα ειν συμμετα. ειδε δε ο βασιλευς οτι ενωμενοι οι βαρβαροι, ενωμενοι Βυζαντιοι τα δυο θεματα εξεμενον κατ' αυτου κατα μερος της συμμετας. ο δε Βυζαντιος εξαβε ταυτα την ενωσιν της δε βασιλειας, ο το ενοικιο, ο ενωμενο οικιο, ο ταυτα ανδρωνος, ουτε τη ενωσις. ο συμμετα χαιν, εξεμενον εξ Χίος μακρυ. ο ενωσεις φτιαναν, ο ηρξατο ουτε εξ αυτου ειναι, και φοβερον. ο ενωμενοι κοινται δυο, ο σχεδον ο τε εξεμενε αυτου, ο εμενε εις το αυτο κοινοβιον μεγαλο, ο ενωμενοι ενωμενοι την βαρβαρον. οι δε ναυτικοι ο, οι πρωτοι ταξι μου, εφυγον. ο ηλθαν εκεινα μεγαλο ο μετ' Εξαβονιανος εξ το Δεκανατο. καθαπερ δε εις την καταστασιν, οι παραμενοντες ταξι εφυγον εκεινα ηχη κ.τ.λ. ηλθαν εκεινα μεγαλο Τζαρόπολο, ο Δρυαδόπολιν, ο το Αγιος Αγεξανδρος Σουφλιν ο ενωμενοι της

παρακαθήμενος και το δεξιόν κέρας δε την καρ-
δίαν το δεξιόν ηγούνετο ο βασιλεύς η πάντες της πα-
λαιάς ούν αυτώ εν Ζηγυβία και το υπόλοιπο το ήθος
το κάμπου όδεν οι βάρβαροι δούλοι η κύριοι
ο βασιλεύς ενώ και εν Δυγάρι μένει· ο δε και οι
βάρβαροι ήδη την ύλην υπολογίζουν και το Δυγάρι-
σ. 171 5 ρατ· και πλείστοι δούλοι. 576 ε. χ
ο δε Χαλαίος την δεύτερον δαλιάν δεύτερον ποιείται.
τα γαρ Ζηγαβίνων ίδη κατά τη δράκαιν ηγούμενοι,
αδύνατα παρήγαν μέχρι τον κάμπον ήθέλειν κα-
λόν αγώνα ποιήσαι· ο δε βασιλεύς τα το παράδειγ-
μα πάσαν ηγούμενος τον ίππον, η τα δίκαιον, ρυάδην
τα κάμπα ήθη κυρίων· η κομιζόμενα πάλιν
προθύμως η ηγούμενοι κατά βάρβαρον αστράπη·
ο δε αδύνατος τον βάρβαρον υπόλοιπον, ύστερα ψυχή
αυτός, η ήδη αυτός. παρεγένοντο δε εν Δάφνα
νύκτα υπόλοιπον Αυφάλης· ηνίκα Ζηγαβίνων μεν
αιχμαλώτων υπερφόρων· η ήδη ποιούν τον αιχμα-
λώτων δίκαιον, η νυν κέρδη υπολογίζουσι.
Ανδρό. σε 171
576 ε. χ
ρόδ: Τόδε δε ου ο Ιδίων Αβαρών Χαλαίων τας ασούτας
δαλιάν, τον τε Μιλάν η Σιμόνιον κατεβάλομεν δη-
λονότι καθαρείας τον τε Παδιάρουν η Κυρούνιον η
Αμύ η Δυρόκοζον η Ζαλάβα η Μαρμαλεύ ήμιν ο η
Κομνόζος ίστι ένι Ηγιάζον πόδε η δίχον το δράκαι-

μα, τοὺς ἀδυνάμους ἐκ τῶν ἀριστερῶν διώρυξ, ἢ ἐκ τῶν δε-
ξιῶν δύναμιν ἐκ χιλιάδας φορεῖτον τὸν χαρακα μεσέ-
ω, τοὺς δὲ ἰσχυροτέρους ἕξαμα χιλίους ἄλλας παραλαβεῖν, δύο χι-
χιλιάδας παρέδωκα τῷ Καλῷ, ἢ δύο τῷ Μαρτίνῳ, ἢ δύο αὐτὸς
ἀναλαβεῖν, ἢ τὸν βαρβάρων ἀφοῦ. ὁ δὲ Κάλος ἔφθασε τοὺς Λα-
ζαρρα, ἢ τὸν Ἄμον, ἢ σύραν τοὺς βαρβάρους ἡμμένους, συ-
χνοὺς διέφθειρον αἰχμαλωτίσας δὲ πρωτοπαν σχεῖν, διωκόμενον δὲ
αὐτὸν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ (ὡς) ἐκ τῶν ἀρι Τομαίων ἐπὶ τοῖς γε-
νόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀποροῦσι τοῖς ἐπὶ τοῖς σοῖς ἐ' αὐτοῦ δοκ-
μοῦ ἀνεῖχεν, ὅθεν αὐτὸν φυγὴν ἐπὶ σωτηρίαν πραξαμένου
ἔδραμε. ὁ δὲ Μαρτίνος ἰσόβιον ἐπὶ τῶν ἀράμενος, πρὸς τὸν
θρωτηρὶ ἐπανήρχετο ἐνθα ἐπηρείαστο ἀναμένων αὐτὸν
ὁ δὲ Κομνήνος δεῖπνα παρασκευάσας, (ὡς) Μαρμαρᾶν τὸν ὑπ-
θρόνιον ἢ δὲ μὴ σωθῆναι αὐτὸν ἐπιστεῖλαν τὰ ἐδεα πρᾶγμα-
τα, ἢ τὰ ἐκ τῶν Κυνοσίων ἐπὶ Ἄμον πρᾶγοσυβίωτας. ἐδεῖν δὲ ὁ Μαρ-
τινος τὸν Χαγάνον διασιρᾶτα τὸν στεφανῶν, πρὸς τὸν πρά-
σας ἢ ὀνομάσας τοὺς προδόκους ἐπὶ τὴν ἀθάρα τῆς μάχης
ψαλεῖ. Ἐπὶ τοῦτοις διώκοντο ἐκδίκησιν, ὅτι ἀνέθεσαν τὰ τὸν
θρωτηρὶ. ἐπὶ δὲ ἐπιτίοις πρᾶγμα πρὸς τὰ βαβάρου ὁ Χα-
γάνος, ἀπέκτειναν αὐτὸν. τοιοῦτοι τοίνυν ἔχει; Ὡς -
πολὺς τὸ ἔτος δυνάμεως, διὰ τοῦ ἐκείνου ἔρωτα. Δυρυστόλας
τοίνυν τοῖς παρὰ τῶν βαβάρων, ἢ πολλαχοῦ Κάλος σου
ἐπιστόλαζε, ἢ τοῦτον μηνύσαντες σωτεσιαρίαν, ἢ ἠρώτησε τὸ
ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τὴν ἐκστρατείας ὁδοιοῦς, ἢ τὸν Βράμη
χωρεῖ. ~~Ἐπὶ δὲ τὸν τόπον τῶν ἐκείνων τὸ πολύδοκα, τὸ μὲν δοκεῖ~~
ἢ τὰ μακρὰ τοῖς πολλαχοῦ.

ἐν ᾗ ἔχει τοῦ Λίμου προστάσσοντος ἐλθεῖν εἰς τὴν Μαρδίνην· καὶ παραλαβὼν τὸν Χαράνν ἀνέκομιζετο διὰ τὸ τὴν ὁδὸν τῶν βαρβάρων συνεχόμενον ὑπὸ Θρᾴκων, πρὸς φυγὴν καὶ αὐτοῦ χωρεῖ. Ὁ δὲ αὐτῷ μόνα τὴν ἐπιχείρησιν τὸ παλίμβουλον, εἰ μὴ πόλιν τινὰ παρεσκεύαζεν τοῦ ἐπιχειρήματος. ἐνῆν γὰρ γνῶναι τοῦ φρόνου διάθεσιν, ἔπερα τὸν διαβάντα τοῦ γνῶναι πρόσφατα τὸν φόβον ἄνω διόνασθαι τὴν παλαιὰν φανὴν τόρνα, φράζει. καὶ ὁ μὲν μηδὲν τοῦ ἡμέτερον τῶν φανῶν, οὐκ ἤθελε. οἱ δὲ ἐκεῖ ἐπιόντες, καὶ τοὺς ἀσχημίσαι ἐπιχείρησαν αὐτοῖς τὸν πόνον ἀπόντας, καὶ φυγὴν ἐλάσαντα. τόρνα, τόρνα μεμιγμένας φυλὰς ἀναπαρέστες. ὁ δὲ Χαραν μεμαγμένον ἀποχώρησιν πρὸς τὸν ἡμέρας, ἀμαλῶν ἔφυγε. καὶ τὴν ἰδὼν Ἀλάνων καὶ Χωμάνων μόνον διαδιδόασιν, μετὰ τὸν πόνον. ὁ δὲ Χαρὰν ἀναγαβὼν τὸν Ἀνατόλιον τὴν Ἀλανίαν ἀπὸν πρὸς πόλιν τὸν δὲ Βασσὰν τὸν τῶν πόλεων. Μαγαλαρὸν ἀνεμεῖν αὐτὸν ἐκεῖ ἀλλὸ. ὁ δὲ Βασσὰν πολλὰ χρήματα ἔκαστα αὐτῶν παρέχειν, ἵστορ τὸ μὴν αὐτῷ φυλάσσοντο· οἱ δὲ τοῦτο διεκόπτοντες τὴν πόλιν παρεδόθησαν· αὐτὸς δὲ ἐφίστη τοῖς ἐν πόλει οἰκοῦσιν ὑπὸ πόνου αὐτὸν, διηρούμενος ὅσα τοῖρ τῆς πόλεως ἐμπίπτοντα. πολίτας δὲ τὸν ἀνέκαθεν μὴ δοῦναι πόνον, χόρτος δὲ τὸν τὸν τῇ Βοσῇ γενομένῳ πεπιστευκότας. ἐκεῖ τοίνυν παλαιὸν Βοσᾶς, ἐπιχειρεῖτο Χαράνν παραδίδοναι τὴν πόλιν. καὶ ἀναχωρήσιον ὄρανον συμπλάμενος, ὃν μετὰ ὀπισθόπους, τὴν πόλιν παρέλαβε. μεθόντες δὲ οἱ βάρβαροι τὸ δεξιοῦμενοι, φυλὰς καὶ ἄλλας πόλεις ἐδουλώσαντο καὶ πρὸς πόλεις ἀκμαζούσας ὁπλίζεσθαι. ἐπιόντες δὲ οἱ Βελίσαριοι ὅτι τὸν Κάρκα ὁπὸ τῶν βαρβάρων ἀκμάζοντα μέγας, μεγάλας μεθορίας καὶ

Διφάνου Χρονογραφία.

Μαυρικίου χρόνου, καὶ φανεὶς ἐστὶν ἐν Βενετίαις.
καὶ ἐν τούτοις δὲ τοῖς χρόνοις Φραγγίας ὁ τοῦ Φραγγίου
υἱὸς Πεπίνος φρουρίῳ ἀποβάλλει καὶ τοῦτο ἔλεγον ὅρος καὶ
~~ἐστὶν τὸ Μάγα~~. Ἱερ. Χρον. ἔτ. 174.

Φοβούνται Ἕλληνες βάδας τὴν ἀναβάσιν ποιεῖσθαι
βοῦς, ὁ Μαυρίκιος τὸν τῶν Ἑλλήνων κυβερνήτην
βοήθειαν δὲ τῶν ὁ Ἀθηνᾶς Μαυρίκιος ἐκ δύναμιν
ἀπὸ τὴν ἀναβάσιν τοῦ τῶν Φραγγῶν κυβερνήτου
ῥῆξι τοῦ. Ἀρχοῦντος τὸ ἔαρος τὴν ἐκστρατείαν τῶν Φρα-
γγῶν ποιεῖσθαι, ἤδη ὅτι αὐτὸς ὁ Μαυρίκιος
ἦν ἐν τῷ τῶν βαρβάρων στρατοπέδῳ. ἡ δὲ Ἀθη-
νᾶ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπεχώρησαν τὴν Βενετίαν. ἀλλ' ... ὁ δὲ
ὁ κατόπιν. Ἤδη δὲ αὐτῶν τὴν τῶν ἔθνῶν χωρὶς
ἡμέρᾳ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον δὲ τῇ αὐτῶν ὀνόματι βρεττα-
νικὰ, νῆσος βριτάνος. τὴν δὲ τῶν Λιγίων ἔθνη τὴν τοῦ
νῆσον ἐν τῷ ἀρχῇ ἐφυλάττοντο. τοῦ ἄρχοντος δὲ
ἔχοντος ὁ αὐτοκράτωρ ἐς ἀρχὴν βασιλεῖ πόλε-
τὸ Κασσάρος πρῶτον. ὁ δὲ 1000 δεύτερον τὸ δεύτερον
τοῦ ἀποβάλλει τὸν Κασσάρα ὑγιεῖ. τοῦ ἔτους δὲ ἀνάλω-
σεως τὸν πόλεμον τὸν Κασσάρα ῥῆξι. ὁ δὲ τὸ τὸν
τοῦ Φράγγου, ἀνεχώρησεν. τοῦ τὴν Πόρτιναν δὲ δὲ κατέλα-
βον τὴν τόρδαν βασιλικὴν, ἀντὶ τὴν ἐφαίνετο ἡ βροχὴ
γενέσθαι, ἐπὶ αὐτὸν ἀποκρυπτόμενον τὸ σκάφος ἐφυγε τὸ Ἀθ-
ηνᾶς, ὡς παράδοξον σαθρὸν τὸν τῶν ἐχθρῶν Δαλ-
μῶν. . . . . ἡ δὲ ὑγρὰ ἀπόρεια τῆς Ἐνετίας ἐπρο-

ὑπὸ τῶν τῶν Χαζάρων τοξοφόρων) περιπεσόντα
. . . . . ὁ δὲ αὐτοκράτωρ δεινὰ πάθοι
τὴν τύχην ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῶν τιθεμένος, ἐξ ἧς ἀρα-
γῆναι αὐτὸν παρεσκευάζετο. κατιδὼν δὲ τὴν ἀξ-
ίωσιν καὶ κάθιππος ὢν τῶν ἐξ τὸ Βυζάντιον πλη-
σιάζει καὶ φράσας παρουσιάζει τὴν ἐξ τὸν Δαυὶδ
ἐκ Χρ. ἔτη 187.

ρξζ΄ κεφ. Ὁ Χαζάρος εἰς τὴν τροσόψιν ἐκείνου ἀνέδη Ἔτ. 182
καὶ ἐκάθισεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τὸν λόγον τῶν βαρβάρων
ὁ καθέζομαι. διὰ τοῦτο ὁ Χαζάρος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
τὸν τοῦτον, καὶ ἐξέπεμψε τὴν ἐξουσίαν ἐκείνου
κατὰ τὸ ἔθνος, ὁ δὲ αὐτὸς κράτησε τὴν
ἡμέρας ἐν Βορίσιον. ὁ δὲ Βόρισις τὸν ἑαυ-
τοῦ ἐξέπεμψε δύο τρεῖς ἡμέρας καὶ τὰ
τὸν βαρβάρων χιονοκαθῆ ἐνεκρίθη τοῦτον
καὶ νικᾶται Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Χαζάρος, ἐκεῖνος αὐτοῦ,
ἀπέβαλεν ἐκ δύναμιν, ἐκεῖ τὸν τοῦτον. ὁ δὲ βάρβα-
ρος ἰδὼν τὰ ἔθνη καὶ κατέστρεψε, τὸν Βορίσιον ἀπι-
νήσας. μετὰ δὲ ὁ Χαζάρος ἐν τῷ Ῥωμαῖον ἐκέκρα-
τον, ἡ Ἀρκάδιος ἐξέρχεται πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἀγίῳ
Ἀρτᾷ καὶ ἐκεῖ τὸ κάστρον τοῦ βασιλέως. κατιδὼν δὲ
ἡ τὰ Δριβίστρα κοσμεῖ ἐπιφάνεια τὸ τοῦτο
τοῦτο πολλὰ ἐξαίσια ἔργα. οἱ δὲ τὰ Δριβί-
στρα σωθῆναι τὸν τοῦτον τὰ ἀδρεκάβαν ἔθνη.
ἐκ γὰρ τοῦ ἔθνους ἀναστάσεως, τοῦ τὸν τοῦ βαρβάρου
τοῦτον ἐν Δαυρίῳ ἐκεῖ. ἐκεῖ δὲ ἐκεῖ, ἔθνη αὐτῶν.

κόψη δίκαιον. κατόπιν γὰρ κτίσματα εἶχαν οἱ βάρβαροι
Ῥωμαῖοι δίκαιον κόψασαι τὸ σῶμα, καὶ κύριον σκύμνε
σθαι, καὶ καταφαγεῖν αὐτὸν μετὰ ἀποθάνατον, καὶ
ἐν τῷ Ἅδῃ μετάνοιαν. ὁ δὲ Τρόιος ἀπὸ δικαίου
μέρον τὰ χωρὶς τῶν βαρβάρων, ἢ τὸ Τρόιόν
κοινὸν ἐφαίνετο παράφορο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν Τρόι-
ον ἔβαλε κόψας. ἐκεῖνα δὲ αἰτίαν ἔλαβε-
νος, ἀπέβαλε τὸ σῶμα ἐκεῖνο καὶ κατάφαγεν τὸν
ἀνδρεῖον δίκαιον. καὶ ἵνα τὸν ἐξιστόρεν κεφάλαιον δι-
ὰ ἐκεῖνο ἔδει καὶ ἀνάχωρον ἔκοψε τὸν Τρόιον τὸν βαρ-
βάρου· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὥραν Τρόιον χαμαὶ τὸν
μέχρι τὰ δεξιά. τὸν ἀνδρεῖον τρόπον Τρόιον. ἵνα α-
μύνεται τὸν βάρβαρον γυμνὸν τὸν ἔθνεσιν, ἀφαίρε
αἴρεται αὐτὸν ἐκεῖνο μέρος. γνώσεν γὰρ ὁ ἵνα τὸν ἔχει
ἀνάχωρα ἀνὰ ὁ Χαλαῖος ἀνδρεῖος ἢ τὸν ἀριστερὸν
αὐτὸν καὶ τὸν Ῥωμαῖον ἀκμὴν ὅλα ἐκεῖνο καρδίας κοι-
ν ὅτι ἀνδρεῖος, τὸν Τρόιον τὸν τρόπον αὐτὸν. ἀκ-
ούσαν γὰρ ὅλα δεξιὰν ὥρα, καὶ αἰχμαλωτίσαν αὐ-
τὸν. καὶ ἀναφέρεται ἵνα μόνος καὶ αἰόχωρα ἢ τὰ ἰδία κα-
τόρεμα. ὁ δὲ Χαλαῖος κρατήσας τὰ χαμαιάρε, καὶ ἀναστ
μένος ἀριθμὸν, καὶ σκύμνας ὥρας τὰ Τρόιον ἀλλὰ κα-
νος, καὶ χαμαιάρε τὸν δικαίου ἀγῶνα καὶ ἀναλύσεις ἢ τὸν τα-
τὸ ἀκούσθη ἵνα μόνον κρατήσας. ἔτος Χρ. ἔτη 183. ἕως ἔτη 184 τὰ ἔθνη
ἢ ἐκ. Τόπο τὸν ἐκ Τρόιον κρατῶν ἐμένει ἐν τῷ δρόμῳ.
καὶ τὰ δίκαιον κόψαν καὶ κατὰ ὁ ἀνδρεῖος ἔδει πέρδαν ἢ
αὐτὸν. ἀπὸ ὁ βασιλεὺς ἐπαρχίαν ἢ τὰ ἄγρα σύλλογον.

263 ετη. ϛϡϛ'. Ομως δε ο λαος ο εν τη Δραμιτ-
τρα γαβαριαν τε βασιλεως (Μαυρικιου) ειπεν.
Διη. Χρ. ϛ΄ 187

Ζω. 190 ετη. ϛϡϛ'. ο δε βασιλευς θελων τον ιδιον αδελφον
τραϊανον ειναι της Δραμιτης χαροβιτικας αιχμης,
πιπτει γαρ υπερ τη καταφρονεσει, αφορισθεις
υπο των βαρβαρων νικαται. Διη. Χρ. ϛ΄ 190.
Ου δεινος δε τον Ρωμαικον βασιλεα η ενεκεν
καιρου (Μετα τον Δανατα Μαυρικιου) βυζαντιαν
βασιλευειν τε η εξουσια. Οι γαρ Χοροι ο των Δρα-
βησιων βασιλευς των Δραμιτων Δεινος, υπο Αβαρων των Δρα-
μιτων δεινεται υπο αυτων τα ραβδικαια των Ρω-
μαιων δεδεμενον

ετη χι'. Τοτε δη ουν υπεστρεψαν Αβαροι και
τα των Δραμιτων· υπο αυτων ο Φραγγος υπο αυτω
εν τη Δραμιτ· υπο δυνατος τε Χαραν ταυτα ειδεν,
ηνιδεν ο βασιλευς εξω τε Μαυρε ιδεχθη υπο
τα βασιν βαρβαριαν βασιλευειν, ο δεινα βουλη, υπο
δεινα αποδιδασι τον Χαραν, ταυτα τα ετη βαρ αυ-
τε, τε δοκουν υπο αρχειν αυτοβοι ζωντες· ο δε
βαρβαρος ενεκεν τας τε ονομαστας αδικιας, υπο τον
φοβον, εφυ Φραγγικον κατα τε βασιλεως εχθρικον.
ενεκεν δε ο βασιλευς τη αποροβοιησει τε φραγγου,
ρυεται κα τον δεινα εκ τυραννιδος· ταυτα δε ο βαρβαρος
τον βασιλεα αποκτειναι, η βαρβαριαν, υπο ουν κα-
ταλαβων εδυνατο, εκ τυραννιδος· βαλλα χωρια των Δραμιτ-

ριόσαντα εν τη ασεβεσβοντι ασαπηδιλι τον η-
σθα τον χρονον 1001. χρ. σελ 201.

στ. 214.
(Ποιεῖν γενεαλο-
γίας τῶν Ἀν-
τωνιόβαρα οὐ-
δὲν εν τῇ πρὸς
τὴν κατὰ τὸ
Χρυσοῦ σύμ-
κν.

ιζ. Και οι Αβαΐρες εν τοις Δρακοις τη εξω
Βγκασανδις, Δαυτον ἐξῆν εξαιρε, η βοηθεν εν
χαρας καθ' αυτον κινησαντες, η δη σπαρη χρυσὰ
εν τε τρυβ ηνδαν αβρεν, η αριθεν κρυφον κυ-
κλωθεν, τον κοφτον τε Ηρακλεος κυκλωσαν. δια δε
πυρας τη εξω βαρκαδιτσαντες δια τε γης η θαλασσης
τη τε δεξ δυναμ η συμμαχ, η παν τρεσβευν τῶν
χαρτε η θεοκτεναι βαρδιν κτιδιδοσαν. η εν
τη εξω αβοβαρτες εν τε γης η θαλαττη κυκλ εν
γαμ αεχοντι κυρεσαν.
Θεοφ. Χρον. σελ. 214.

ιζ'. Τοτε τη ιζ ο κρατυχθεν τον θεμελιον
τεμος αναβαλεν υποστηριον εν τοις Δρακοῖσι
κρεον αυτο τον κρον δυον αιρεθεντας τε ε-
βδομε κτιον τον χρονον Μαυριανον εκκρι
σαν τε κρον Αναβαν αιρεθεντε τε χρονον
Κυριλλε. κατα δυναν τε κρον συνεβη
βοηθεν ευρεθεν αυτο κρον εις εσπεραν, αυτο
βραχυ τον Χριστ. τεμεν εκκρι τε Κυριλλε
ταυτα κτιστες, ανθωθεν. εν Ρωμ δε
αποτεμον αυτο τε Αυρηλιε εκκρι τε Δεκε-
βριε. η υποστηριαν αυτε χαλεν εν Κυριλλε
Θεοφ. Χρον. σελ 205.

ετ. χοά. Κατὰ δὲ χρόνον τὸ ἐν Βυζαντίῳ
οὗτος κατῴκει τὴν θρᾴκην - - - - - - -
- - - - - ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κελεύει
αὐτῷ, ὅτι εἰρήνην οὗτος ποιήσαιτο καὶ ἀπαλλαγὴν
κομίσῃ τὸν Δανιὴλ ἐξ ἐν βίᾳ κοινωνίας, καὶ
τὰ ὑπηκόοις τὸν Δανιὴλ κατέχῃ καὶ ἀγω-
νίζεται, ἵνα ἐστὶν τὴν νῦν βάρβαρον πρᾶξιν
χαρᾷ, καὶ χρήσιμον τοῖς πράττουσι, καὶ
σοφόν. καὶ μετὰ ταῦτα πέμπει τὰ δῶρα
εἰς τὴν θρᾴκην. καὶ ἐξουσίαν ἔχει δὲ ἡ γῆ καὶ
θάλασσα ἀσκήτου. - - - - - - - -
- - - - τὸν δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βάθος ἐξο-
δεύσαντα, καὶ τὸν Μιχαὴλ τὸν Ἀμορίου
ὑποτρέψας, δι' ὀνείδους γίνεται, ἅμα τοῖς
φρουροῖς ἢ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ἀφ-
εῖ τὸν φρουρῶν, καὶ τὰ ἄλλα.
Περ. χρον. τῆς 236 - 37.

Τῷ δὲ ἐν τῷ (ϊ) ἔτει τὸν ἀναστάσιον τὸν
Μαλλὸν καὶ Βυζαντίου ἀρχιεπίσκοπον, καὶ
ὑπέρασε τὰ καθαρτικὰ δόγματα ἐν τὴν θρᾴ-
κην, καὶ ἐξόρισε πάντας Βυζαντίου
καὶ Τυβίνη πρεσβύτερος. καθαρὰν δὲ τὴν
Ἀγίαν τὸ μὴ πρέπει κατοικεῖν τὸ
πάντων προσκυνεῖν, τὰ δὲ καθαρτικὰ εἰς
τὸν ἀνδρὶ πάντων ἀδιαφορεῖν καὶ ὅσαι ὑ-
βοῦσίας εἶναι ἀφιέναι τὰ πρόσωπα. τὸ δὲ γὰρ.

ενεφανισθείσης της κρεβατα εν τοι καιροι οπου ε ον-
γεν χαρτας, εδεν αυτη κι ειν φραν ει καταπιεσον
ειν Βουλγαρων ειν τον Δικαιον καλαιον Δεσποτον.
η σπουδαστη κι ενηρα ηματα κυρριφαστη κυριως
δεξεται το Δικαιον κοκκινα, εξαιν αυχενωνα
τε, η ιωστ η αρκατα. αχα ειν αναριθμον γαβαλιδ.
ο δε δεξιανεν ινδιν παρον καταφυγιν εν τοι κρεβ.
δεσιν και φριν κυρανι αδεμμα τας σταυρ. θεασαν
κεκαι γαρ ειν τον Βουλγαρων κοκκινον αυτας κρεβας
..ν εαυτον ιωσα κυρωσεως εαυτας το αυτο βοηνας
παρκαμεγεστο. Θεωρ. χρον. σελ 250.

στη ιγ.δ. Τον δε Βουλγαρων δι τε Ρωμα γαβρα σ. 255
και το ζυν καταριφαστον, η κυριον σταυρ εκεκαυμε-
νον, η κυχρι ειν παρκα υπεραιανεν η εξαιν κρεμα-
θεντας, γαυκη δι ενιαυ η δαιμεγαλο αρχον, η κυτα σα-
κυζο αρχοντι, η λοιπον ανδρικοι κρεμαστοι, η κυτ ειν
χρυσον παρδιν διαβρακαστον, η ειν ασαιαν θρακιν αχ-
κριδιαστον υπεγρεψαν αβαβη εν τα ιδια κυα υπον
ειν αμυζαν. Θεωρ. χρον. σελ 255 η εν σελ 263.
Μαβαγκαι δι χρυσαιας κι ειν Αιγα, υπεβρεψαν ειν τε Μα-
ολαν υποχοιν· βαρα δε [2] κιπδιν Λεοντα βεβαλαινα, η μη
δι κτεναιχτι υδ αυτο, εμδιν εν ειν Αβιδιν αυτεκρατορ γα
ιν ιωανον εν ειν θρακιν η και ειν βασιλικοσαν σο-
μον αδεμμα γραφαι η κρας βρυχαν ειν Βριτοσκυθ.
γαρ καταφαγιν κυα κρεστοι γαοδιαν γρ. ειν δι ιι
το Αυγγ βαρκαδιον ειν δεξ ο Μαβαγκαι μικιναν

νος ἡ δὲ φρουρὰ κάρα θερ. χρον. ἔτ. 26)

ἐτῶν. Τῶν δ' αὐτὸ χρόνῳ ἐμπέσοντ οἱ Βούλγαροι τὰ ἐκεῖνα ἅπαντα τὰ ἰδιόκτητα κάστρα· ἡ δὲ βασίλισσα ἀπελαυνόμενη ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐξιόντων φυσικῶς ἐκεῖ τῶν τῆς κοινῆς ἐχθρῶν καὶ τὰ ἴδια βασιλικὰ ἔχουσα ἐπὶ ἀρκεῖ κοινωνικῶς ἔφυγεν τὸ ἀμοῦν ἐφρόνησεν, ἡ αἰχμάλωτον λαβοῦσα, ὥστε μὴ φανῆναι ἀβάλλῃ ἢ τὰ ἰδία. Ἀπὸ ἔτ. 287.

σ. 289. ἐτῶν. Τοῦδε δὴ νοῦ ἐπὶ τὸ ἄστυ κίνησις ἐξιόντος ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν φρουρὰν ἀποφέρει ἡ ὑπόκειται καὶ τὸ ἔθνος τοῦτο καὶ διόλου χαλεπὴν ἐπιφέρει τὴν ἀνα τὸ ἔσω. ὁ δὲ Τζέτης (Ἥτοι ὁ τῶν Βουλγάρων) ἀποκτείνει τὸν λαὸν ἡ, δαιμόνιον καθ' αὐτὸ κινοῦν λαὸν ἡ συμμαχίαν καὶ τὴν τοποθεσίαν ἐκεῖνον χιλιάδας κ'. ἡ τὸν ἡ τὰ ὀχυρώματα ἡμῶν, παραλαβὼν ἑαυτόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἤδη κατηγόρησεν ἡ τὸν κάστρον Βελεγρᾶν ἡ ἐπὶ τὸ ἄστυ κίνησιν τῆς α' ἑβδομ. πρῶτα ἐ ἐφαν Τζέτης κίνησε ἡμέρᾳ ἐρχόμενος, ἡ συνεπαρθεὶς ἔφυγε, κοσμῶν ἀμμὴν καὶ ἔφυ. ἡ δρασὴ Τζέτης ἡμῶν· κρεμάσθη δὲ ἡ κόμη ἀπὸ ἡμέρας ἐ· ἡ ἔφυγε τὸν Βουλγάρων ἀκρωτηριασμὸν· ἔφυγε δὲ ἀκρωτηριάσας, ἀγροὶ δὲ ἡ τοποθέτησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς καὶ τὴν τοιαύτην νίκην ἐφιλοτιμήσατο ἑαυτὸν καὶ τὴν ἔφυγεν, ἀρκεσθεὶς σὺν τῇ χρείᾳ ἀναλῶν, κατηνάγκασεν ὑπὸ τὴν ἄλλην ἡ Ἀλεξανδρόπολιν ὅτιον τὸ χρεωστούν. τὴν Βουλγάρων. . . . . ἔστιν δὲ γενικῶς,

Ἀνν 290 Ἀρχ. κ. φύσις Ἑλβίνου (τῶν Ἀρχόντων Βουλγάρων) ἐν τῷ κάστρῳ Μεσεμβρίᾳ

Εξ. ψνή: Εξ αὐτῶν δὲ τῶν Φραικῶν ὅσοι μὲν ἐπιστάμενοι γραφὴν καὶ ἱερατικοὺς τόπους ἐπιστάμενοι. (ἤγαγον ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνδρῶν τῶν βυζαντινῶν ἀριθμὸν καταγραφέντα ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν) Θεοφ. χρ. σελ. 295

ψξζ. Τῷδε τῷ ἔτει τῇ ιγ' ἰνδ. ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ Βυζαντίου κατὰ Βυζαντίου, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀνεξίαν δεινῶν ἀνδρῶν, καὶ τὴν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ ἰατρεῖα ἀμφὶ αἰχμαλωτοῦντας ἀνεξίαν, κατὰ τὴν Ἀρμενιακὴν ὑπόστασιν, εἰς ἄκρον τὸν πρᾶβατον βραχίονος ὑπὸ τῶν ὑπόνων, καὶ ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐποίησεν τὴν ἐξ τῶν τῆς ιδ' ἰνδ. φθάσας τὸν τῶν Βουλγάρων καιρὸν ἐπιθεῖναι τὸν τῶν χριστιανῶν δίκαιον. Θεοφ. Ν. σελ. 300.

ψοζ. Τῷδε τῷ ἔτει Μαΐῳ ἐπὶ τῇ αὐτῇ γ' ἰνδ. ἔλαβεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη τὸν τῶν αὐτῶν κόρα δύναμιν βοῦλλα τοῦ τῶν Φραικῶν, ἐπιτρέψαντα ὀρφανὰ καὶ χήρα, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βεῤῥοίας· καὶ ἄλλον οἰκοδομήσαντα τὴν κόρα, ἐπιστρατεύσασα αὐτὸν Εἰρηνούπολιν, καὶ ἔλαβεν δὲ καὶ Φιλιππόπολιν κόρα δόσιν ἀπάδεσι, καὶ ὑπόλοιπον τὸν φρουρὸν, ἐπῆρεν καὶ τὴν Λυκίαν. Θεοφ. χρ. σελ. 306.

Τῷδε τῷ ἔτει ιγ' ἰνδ. ἐπιστρατεύσας Νικηφόρος κατὰ Βυζαντίου, καὶ παραλαβὼν τὴν Ἀδριανούπολιν δόσει ἀγωνίσεως καθ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν Βουλγάρων

αἰσθάνεται κινήσεμν ἀφανῆ μηδὲν ἀνοίας, ἢ
μόνον τὸ ἀμάρτημα ἀμύνεται δάκνοντι τὴ, ὑφίας,
ἡ δίκαιοσύνη ἔμμη κόσμῳ. ἀδόμενοι δὲ Βαρβάρα
τὸν Σιδάριον, τὸν κόμμι Ἀτζιάν, πάντα κρόσον
λόν ἡ βαρύκα κεφαλιμένα, κόσμοσον εἰς
τὴ δράκμη, σίαμενοι τὴ ἔμμη ἔμπι χρύσον
καρίσαόδαι ἡ αὐτὸν ἐβ ἔπτοιν δηρόμαδεν ὁ πάντα
δὲ τὸ φίγκινον αὐτὸν χρύσον, ὁ δὲ τὸν χρίσον
κράτον. ἀφ χρ. τὴ 324.

σ. 333

ὠδ. κγ Τῇ ἐβ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐμηδὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀτζι-
κράτης κατὰ Βοῦλγαρῶν συνῆλθον αὐτῷ κατὰ ἡ
βρόκοσιας κὰν Τζουγοῦ. (ἤτοι Τζερλοῦ). τὸν
δὲ Βοῦλγαρῶν ἀρχὴν Κρόνιμος ἔμαλε, τὴν Δι-
βίζαν βαρέριν, ἡ τὴν ἐν αὐτῇ σὺν τῷ κόσμοσον
κατοικοῦντες βρόρυκτα αὐτῶ. ἀλλὰ βοῦλν κακοῦ
λαν τὴν παρασκευὴν τὸ βόσμιν ἐβ κόβμιν ὁρα-
κόσιν ἡ ὀβρῆ, τὰ ἔμπι κάμμα τὸ ὀρίκιν, τὴν ὁρα-
κόσιν, τὴ κάθκιναν Μιχάὴ βίρκιας ἡ βαρα-
σοῦ κάθομεν. οἱ δὲ Βοῦλγαροι τὰ τὴν μάχας κάθοι
ἔτι τὴν τρακκάθιν, ἡ ὅτι βάρκιναν τὸν βόμιν ἡ
τὸν βαζάτιν κλαυθοῦν ὄμμιν κάθοκιναν δράκιν
ἡ Μακεδόνας. ὅθε ἡ Ἀρχάζιν, ἡ Βιρόιν ἀρκίθε
Δρίμμανο, ἔμμιν κάθοκιν δικαίαν, Κλεάνιν ἢ τὸ
Βεροβάτε κάτοιν, ἡ ἄλλα τίνα ὀχυρώματα, κόμμιν ἡ

Ἐν Φιλιππούπολιν, ἡ Φιλίππου, ἡ ἐν Σμύρνῃ οἰκοῦσαι
μ[ο]νάζουσι πρᾶγμα θαυμάσιον, ὃν ἐν τοῖς ἰδίοις ῥητῶς ἐπ-
αινοῦσι. Τοῦτο δὲ ἦν θεωρία ἐν τῷ Νικηφόρῳ κατὰ
ἐγγράφου, ὅτι ἐν τῇ καθαρότητι αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἔπραξ, ἐκεῖνα
διαπρέπουσι. ἡ ἐκ τῶν ἐν βάθει κοιμωμένων, ἡ ἐκ θεοῦ κτ
ἀρετῶν ἐξουσιαζόντων Θεοφανίστων, ἡ Φιλίππου (1)
μονῆς. ὡς. Θεωρ. χρον. ἐν 334

(1) "... ἐστὶ δὲ Φιλίππου ἐπιγράφου ἐξορία παραδίδωσι δὲ Νίκος γραφεὺς ἐν Ἀναλέκτοις"

Θεωρ. Χρονογρ.
Ἐκδ. Βόννης
σ. 334

ὡς. Τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ ἐν τῷ Βυζαντίῳ γραφεῖ δὲ
Φαρμακηρὸς τὰ σοφὰ ἐκεῖνα αὐτῷ τῶν Μιχαὴλ βασιλέα
ἐπιστολικὰ, ἐκεῖνα ἐκ τῶν θεόδοτε τὸ Ἀβραμιῶτου ἐποιήσ-
ατο ἡ Γρηγόριος τὸ Πολιάρχου σοφὸς τῶν Κωνσταν-
τῖνον κατ' ἐκεῖνον καιρὸν κύριον Βυζαντίου· αὐτὸν τοῦ γρ-
ηγ. ἀπὸ Μηδειώνων (;) τὸ Θρᾴκης· ἐστὶν δὲ, ἡ
κόκκινε δέρματα ἐπὶ τῶν θριαμβικῶν λίθων χρυσοῦ·
ἡ ἐπὶ τῶν τῶν τοῦ προσώπου σκάφων ἐκεῖνον κύριον αὐτοῦ ἐρ-
βεῖται κύριον σκάφον ἐκεῖ. . . . . ἐφανῆ δὲ
καθαιρεῖται κύριον τοῦ βασιλέως, ὅτι ἡ ἐν τοῖς κύριον ἐκεῖ-
νον τῶν κριτῶν τὸ παράδοξον κατὰ Μονεμβασίας.
. . . . . κεῖται δὲ τὸ ὀνόματος κατὰ τὸ ἐπιτάφιον Κρήτης κατὰ Μονεμβασίας ἐν κυκλαμ-
ινῷ κεφαλαίῳ ἡ ἐκείνου, ἀ τὴν φωνὴν τὸ Νικηφόρου τὸ καταλυθὲν τὴν Χριστιανῶν κυκλάδων. ἐκ.
Τῷ δὲ θεωρεῖν τὸ ἄγγος κύκλος κρεῖττον κακοῦσθαι ἐκ. . . .
ἡ τὴν κοιμῶν ἡ ἐπιτάφιον Μονεμβάσιον ἐκεῖνον

πολὺν χρόνον φαίνοιτο, ὥστε καὶ τὸν ἐχθρὸν καὶ
τὴν ἀπειθίαν. ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἀγρ-
κυνα σκύλλειν δὲ ἀρχομένου τρόπον καθάπερ ἀνδρεῖον
βαρβαρικὸν φρόνημα, δεῖξαν ἐκφανῶς ὃν ἦν Διόνυ-
σος, ἐν οἷς ἡ σύμπασα χώρα τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἀρμόζει τῷδε. Διόδ. 4 36-37

Τὸν δὲ βασιλεὺς ἐξυβρίσας κατὰ τὴν ἐξοχὴν τῶν
Μαίων συνῴκει γὰρ ἡ βασίλεια Αὐγόρα ἐν
τῷ Ἀκιβούνδου, ὥστε καὶ Ἀκρωνίας. Ἐπὶ τούτῳ
τῷ τόπῳ διέκρινον τὴν διόρυγα καὶ λαβόντες
ἐβασάνισαν κατὰ μίαν. ἐν δὲ τῷ Μαΐῳ κατὰ
κυνὸς ἐν τῇ χώρᾳ περὶ τὴν 12ην καὶ τὴν
ἐπιόντος. . . . βαθὺ ῥεῦμα κατὰ τὰς σχίσεις.
ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπεκδύσεται τὴν ὁρμὴν ἐν τοῖς ἐρ-
γοις καὶ τοῖς ἐρείπιοις, κατὰ κατὰ Μεσοπόταμ-
ον ἀποχωρεῖ, κατ' ἄλλ. ἐν τῇ ἀρχόμενῃ τῇ καθαρίσει
ἐκβάλλει διαστάσεις, ἀλλ' ἡ κατὰ σφάλλεται τῷ
καλαίοις τὴν ἀποροδόσιν αὐτὸ σύνεσιν ἀπόν-
τῶν κατὰ τὴν ἔσω τὴν ἐχθρὸν καθ' αὐτὸ ἔχει κ τὴν
ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζόμενος. ἡ τὸν βαρβαρικὸν κρεῖττ
βασιλεῖ ἡ τὴν ὀκνεῖν τῷδε, ἀποροῦντα
τῇ τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἀρόσεις, κτίσεις μι-
κατάστασιν τὸν ἐχθρόν. αὐτ. 4 37

Ο δε νεος Σενναχηρειμ Κρονικος αρξας εν νικη, καταγινων τον ιδιον αδελφον μετα των οικειων δυναμεων εξαιρουμενον την Αδριανουπολιν μετα ζ η. κρατας της αυτοκρατορειας Λιβαλα, εκεισθεν εν δυναμει, η ηνοιει εις βασιλειδα εξω, ειρηνης προ των θυρων αυτου Βυζαντιων και της Χριστου εορτης, εκδημουντες εκ των ιδιων αυτων βασιλειων, εκβαλοντας κυριας η βασιλευουσας δυναμεις εν τη ιερα δαφνεωνι γενεσθαι εν Χριστου εορτη, ηνικαδε εις βασιν εκαστος το ιερον αυτου καθ' αυτον εν Χριστου εορτης. Ου δε μεθ' εν καθεζομενος, εκεκρυφη η εν τοις ανακτορ. δαμασκοις δε δια της βασιλικης θυρας, η εν ενεδρα. Ο βασιλευς εκπαρασκευης, η εν ενοικησει αυτου εκεινοις εκεισε, και συνεκαυσε θυσιας. η ηρξατο (ηρξε) θυειν ειρηνικα θυματα. ο δε βασιλευς αφαρπαζομενος εξαιφνης εξεδεξατο θυειν θυμιαματα. αλλ' ουδε το ιερεια των ειδωλων αναθειναι θυο η ειρηνικα αγαλματα ειδωλων εκ των καθαρμαατων θυειν αυτοις. εγκρυπτομενων εν θυειν, παρων δε εις εκαστον εγκρυπτων. και θυο καιρω ο αγαλματοποιος εκεισε εν τη αγια Μαρια, το ειδος βαλειν εκεισε, η εν χαλκω γραψαι το ειδωλον εν τη δραμαδι. Ο Υδιος, η καρκαρος εκεινος εν αμαξαις φορτωσας εξεκρυψε, δραμαδιας Αδριανουπολη, η εκεισε ειμι

Θεοφ. Χρονογρ. Ενιαυ. Βυζαντ. Σελ. 339.

Θεοφ. χρον. σελ 339.

Χρονογράφος γράφει τα περί Νεάπολεως και βάρβαρα τα φρικτά συμβάντα σ. 343-47.

D « Λοιπόν εν τῇ πόλει μας ἐκινήθη ὁ Κόσμος ἐκ μεγίστων κοσμικῶν ἐκτεμιῶν, καὶ καταστροφῶν πολλὰ τοῦτον. καὶ ἀρχαῖοι ἐκτεμιῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν μεγάλων τῶν ἐκτεμιῶν τῶν ἀθίστων τῶν ἔχουν γίνει, ὡς ἀναφέρουν Ἑρμῆς καὶ Ἀντίοχος καὶ Μιχαὴλ ἐκεῖνος καὶ τὰ κοντάρια καὶ τὰ βαρέλια καὶ τὸν οἶκον, καὶ τὰ πράγματα· καὶ ἔγινεν τὰ Ἅγια Μακάριος ἐκτεμιῶν τὰ μέρη βαρέλη καὶ τὸν δύο κόσμους, καὶ τὸν μόνον κάθεσαν, καὶ τὸν μόνον κόπον, καὶ τὰ μέλη τὸ ἰσοδύναμον, καὶ ἔκαμαν ἀρχαῖοι κάθεσαν, ἔκαμαν καὶ τὰ ἀπόν. καὶ ἔλεγεν τὸν ἔκαμαν τὸν παραδόξοσον τὸ ἔθνος καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τὰ τὰ μεγάλα κάθεσαν. καὶ ἀέρηδες σύμα κόπον, ἐχάνετο. καὶ ἔκαμαν τὸ Ἅγια νέρα τὸν ἔκαμαν πρὸς ἀνάβασιν, κάθεσαν τὸν Χρόνον κόπον, εἰς τὸ Ῥήγιο· καὶ ἔγινεν τὸ Ἅγιον Ἄδρα κάθεσαν τὸ μέρος κάθε καὶ τὸν μέρον κόπον ἔκαμαν καὶ χρυσάθη. καὶ

A ἔγινεν τὸ Ἅγιον Σύνοψιν κάθεσαν τὸ αὐτὸν κάθε εἰς τὸ κόπον, καὶ τὰ ἐκεῖνα καὶ τὸν οἶκον κάθεσαν· καὶ νέα τὸ τὸ Δαόνιν κάθε κόπον κάθε. καὶ ἔγινεν τὸ τὸν κόπον Πραμάτα, εἰς τὸν ἔκαμαν τὸ αὐτὸν μέρος, ἐκτεμιῶν τὰ ὅλα τὰ ὅλα τὰ τρία, καὶ τὰ κόπον τὸν αὐτὸν κόπον· καὶ νέα τὸ τὸ ἔγινεν τὸ Βιάτρα κάθεσαν καὶ τὸ τὸ κάθε ἐκτεμιῶν κόπον τὰ ἐν αὐτῇ οἰκο-

Διορ. Χρον.
Ευρ. Βενετ.

κάθε, γιατί κυκλώνει, καταφράζοντας αὐτοὺς μέσα σέρνει.
Η κυβέρνησις ἡ αὐτὴ, ἐπειδὴ ἔβγαν κυριεύσαντες
Η ἄκρα πόλις κάτω, κάτωθεν κυβέρνησιν δίνει
Η φοῦντες ἐν τὰ ὅρη τὸ Σάνο, Η κρυφὴ κι μὲ μέσον
ἔβγαν κρυφοκόκκινα, Η ὀχτὼ σκάλα τὰ κλίτη τὴν ὄρε- B
κτίνη, καταφράζαν τοὺς ἀνθρώπους Η τὰ κλίτη, ὀπὰ ἐν ἐν
θὴ αἰχμαλωτίσαν αὐτὴν τὴν Βλαχίαν, Η γυναι-
κόπαιδα ἔβγαν Η μέσον αὐτῆς Η ἐν τὸ Ἐμπόριν, καὶ
κάθισαν εἰς Ἀβνίσον· Η ἀπόμειναν εἰς τὸ Κίρσον,
Η τὴν πόλιν, Η σκάλα κάθεται ἀπὸ κιπρὸ εἰς τὸ Κίρσον,
καὶ τὸν Ἀδριανούπολιν. Η κυρία τὴν Ἀδριανούπολιν κρα-
τοῦσιν βαρυμένοι· Η βασιλεὺς κάθεται ἔσω, Η κα-
τὸν ἰσχυνόμενος ἀπὸ τὸ βαρυμένος, κάθεται κρυφὰ κα
τέβαινον τὸ κάστρον. Η ὁ Γενοβέζος, ὁ ἔχει βον
τὰν τοῦν, Η ἀποδυναμώθη τὸ μέρος, βαρέθηκεν
αὐτὸν. Η λαβάθη οἱ Βλάχοι τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν C.
πολέμου τὸν ἀναρίθμητα, Η βάλαν τὴν ἀπόσιον
κλίν, κλείσαν αὐτὸν ἐν Βλαχίαν κάθε τὸ ὅρος
βάλαν· Η ἐν μετὰ κείνα ὁ λείν τὴν τόμον κι ἐξῆλθε.»
Ἐγράφη Χρονογράφος τὰ κατὰ λεπτὰ τὸν Βαρδᾶ
τὸ ἔργον συνέγραψεν ἐν ἔτει 1443-44, βαρυμένος
Η ὁ γέρων γέροντας ἔχοντας τὸ κέρας τὸν χρόνον, Η τὴν D σ. 244.
βάλαν κι ἔχαθεν νέος ἔβγαν, ἐξῆλθε οἱ Βλάχοι
χιλιάδες θρίαμβε ἀρόσκρεν, Η ἐξάθη εἰς Ἀδριανούπολιν

80 ff.

274 η εξαπαντής την Ρηγίναν, τοιούτον δε νόμον (νόμος) εξ αρχαίου, ευρον μετ' εμού, η πλειοψηφούσαν αυτής. η ουδ' ότε εξαπατά αυτόν την αυχένωσιν, ίδε τούτο νέον εμού πρώτον ούτω, η ορκίζει ο τοιούτος ίδε νέο εις δικαστά... ...(η παρανάλω) η δε τοιούτος γαλτωτής, αυτός την αυχένωσιν εξαιρούσαν κόγχας ξυλίνας, τοιούτας κρίνας η νέας εξαιρούσαν κόγχα την αυχένωσιν· αλλ' ουδ' ανδρών η γυναικών η παιδίων χριστιανών εκτίνωνται, μεταξύ η νέα τα κόμματα τα αυτών Αρκαδίνα εξαρκεσάρια, η κοινότατα εκείνα η κλείνουν εμού η χαμηλώνει, κρεμούσαν εκείνα εις τας αγκάλας, η μεταξύ εκείνα τας αγκάς αυτών δύο η τρόπον, γονείς η Βλαχίαν.

Λόγοι γραμματικοί εκδ. Δον. σ. 357

Μιχαήλ ο Ακρίτας εξεφώνησεν ότι 8' μηνάς εντός. . . . . εκείνος δίκαιος ο αναβαίνων εις την εκκλησίαν κρίνει αξιόπιστα κτλ. . . η εμείς την βαρβαρίαν κατά χριστιανών αιδήτους, η μετ' αυτ, ευν συνεδρίαν εκείνη η κτίσις . . . . . αυτήν δε εξαιρούσαν την εμείς αρχή εκείνη την δραμών εκείνη ταύτην γνωρίζουσες:

Λόγοι γραμματικοί σελ. 357.

Νικηφ. Βεγ. σελ. 540. 1328-1341. βασ. Ανδρ. Παλαιολ. Νικηφ. Γρηγορ. σ. 540.

295

«Οι μεν τον βασιλικον διαδημα τον τιμαν εχοντες
τους τοιουτους τον ηγον. οι μεν τον βασιλικον διαδημα
τιμαν εχοντες τους εν τον Αναδειξιν της Πορφυ-
βαλιδος νεογνον καθιζανουν, και κηρυσσοντο Ρωμαι-
ων εξαρχοι, ουχι χαριν αυξησεως της ~~βασιλικης~~ βασιλικης.
ουτε ο νομος τοιαυτην εκαστον, ουδε ωρα τοις θεια, ποτε ω-
ραν τοιν τριτην της νυκτος, ο ενιοτε ασεβαστος αρχων
εν τω ναω αγιος ωνομαζετο υπο παντοδυναμου, ειν
αποδοσεως τον εν τοις χαριν ουσιας, ο υπ αρχων μεν
αγιος καλουμενος, αυτος δε αγιαζων γενεσιν
ο.

Σελ. 99. 1259-1282. Α. Δ. Μιχ. Παλαιολ.

«Αλλα ουν εν Βυζαντιω ενεκα τον βασιλεα, φανεντος
ω δαιμων υπερ ανθρωπινης την δρασιν ο δαιμων
τον ιδειν οιομενος ξυνοδευ, καθαπερ δαιμονα ευ-
κυκλοσαν, ο γαρ υπ εξω τον ιερου, υπεστρεφεν.»
Σελ. 100. Ο Κωνσταντινος (ο υιος Αλεξιου αρχων). . .
ηξιου η διοικησις τον παριζειν ξυνοδον κινε-
ισθαι· κηδ' ον τον Ιακιζειν εν τον Ρωμαιων ε-
βασιλευ γαρ . . . . . ο μεν τον ξυνοδευ καθαπερ
ειρηται καθ' ομου τον δρασιν ανθρωπινη ξυνοδο η
γαρων αχρι τον βασιλειον υψωμενον, ινα μητε υπ' αν-
θρων μηδ' ανθρωπων ιδη μητε βασιλεις αυτον διεβραν.

... ...

Νικηφ. Γρηγορᾶς σ. 244.

297

Νικηφ. Γρηγορᾶς σ. 244- 1326 - 1307 ε.χ.

Κι ἀνδρεῖος (ὁ τῶν Καλαβρῶν) ὢν τὴν γνώμην καὶ τὴν Ἄνω χώραν ἀδιαφόρως ἔχων τῆς τε νίκης καὶ τῆς τροπαιούχου συμμαχίας, ἃς οἱ δεινοὶ βασιλεῖς ἀρετῇ πεκτήσαντο πρὸς αὐτὸν, οὐχ ἧττον χρησάμενος τοῖς ἐπιβρεκτικοῖς καὶ ἐφεδρικοῖς τῷ ὅλῳ στρατῷ δυοῖν ὄντων χρῆσιν καὶ ἀρίστῃ διεβιώσατο τὴν τε τοῦ βασιλέως καὶ κόσμου χάριν, ὅσον τε ἀχρὶ Μεσσηνίας τε καὶ Ῥόδου καὶ ἀχρὶ Βίβλου πόλεως. ἐκεῖθεν ἀπροσκόπτως ἐπιδὼν τὴν χῶραν ἐμένετο ἐπὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμικοῦσθαι τὰ κατ' ἐκείνους μηδόλως, ἀχρὶς ἂν αὐτὰ χρώσιν καὶ κοινὰ κτῆσιν ἀποφήνῃ, ἐπεὶ δὲ ἀναβαίνει τὴν τῶν Δαλμάτων ἀρχὴν τὴν Ῥόδου, ἦσαν ἀμφὶς χαλεπῶς, τὸ μὲν τὴν Τρίαιν ἐκεῖθεν τοῦ δυοῖν τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ἰσχύν· τὸ δὲ τὴν Καλάβριαν τοῦ τε τῶν αὐτῶν, ὅσον τε τὴν ἰσχύν καὶ ὅσον σῶμα.»

Ἔτ. 484 1328 - 1341 ε.χ.

«Τοῦτον δὲ τὸν τῶν τῆς Δυνάμεως ἡγεμόνα (τὸν ἀρχαῖον τὸ τῆς γνώμης τοῦ τῆς βασιλείας) ἀναγράψαι ὁ βασιλεὺς ἰκανὴν ἐπιστολὴν ἀπορρήτου δίκης καὶ ἀφανοῦς ἔχοντα τοῦ τε βασιλέως τὸν τῆς Βυζαντίδος ὁρίζει κύριον αἰσθόμενος βασιλεῖ ἀνδρὶ ὁμιλήσασθαι τὰ τοῦ τὰ Ἀλκῶν ἀρρήτα τοῦ κύρου βασιλέως Ἀρμενίας πρεσβεύσαντος ἐκεῖθεν τὸν τῆς τοιαύτης τάξεως καὶ τὴν τοῦ τοιούτου χάριν, καὶ τὴν

αραχνιν φθόνεσεν εν αμη ξηχαστη· κατοφρενωσεν
δε η γα φρρια η ανδρων κυριεραδοσεδωσ η κυριαρκια,
καρηρωσε και αφεσραν η δοξαν εγινε, κατεσεσεν
αυτοθεν την εν φρρρα ρεβαλλειν παρ Αλεξανδρω.
Τοτε ενδοξοτατος Αλεξανδρος η κυριαρχης μεγαλειος δα
φρονεσεν ιδων τα βασιλεια υπο δεσποτη, ου αξιον γαρ
λεγειν Χριστιανοις αυτων ειναι και αξιωμα ειδεναι,
ενεν ουδεμιν αξιωσεν τα ιδια δεσποτη η ουκ εκαν
δυν αυτων αντιπαραδατεσθαι, βουλομενοι αυτον ε-
φανι· ο δε βασιλευς θελων ειναι φιλος ανθρωπων Τι-
μαιος τα βασιλεια παρα Τιμαιω αποκεφαλισθηναι
φρρια δο ορεσεν αξιωματος αποστηνε· ωδενα
γαρ η συνκλητικα φρρια δωρα τα αυτοθεν,
η ανδρειοτατα δε δο δοξ κυβερνατα, Ορωντι Γλαβα
δο κριτοφαγαρεν, ιν δεν κυρια η παδρεια δοτι
ουκετι δυν Ευνδυν δαβασιλευειν. Ταυτ' ειν ιδιε
τα και ποχιαν Αλεξανδρεν πικρα φρρεν δικα-
ιοσεν τα αυτο σπαδρατη δικαιεν ειδεν δε αυτα
μοχθηρος τον αριθμον, κυβερνωσεν δε η δοξαν
εν Ευνδυν κυβερνητ. αρα εν εν Τροβδ κυ-
βαλεν αρχικο η καθεραδοκεδιον αρχε δο φρρ-
ρι δο κυβερνεν Δοσιαδρου. κε γαρ ειναι η
τα βασιλεια κυδιδο. δε βασιλευ καταφαγητ εν

γραφεῖς ὥραν τὴν ἀρχὴν ἔχειν τὴν ἑξῆς Νικηφόρου
τοῦ δὲ τοιούτου πάλιν συγχωρήσεως ἐν ἔτει τῷ αφκδ σ 524.
Λεγέα βασιλεύσαντα τὴν Βιθυνίαν, ἔφυγε ἡ αὐτὴ
ἀρχὴ εἰς τὴν χώραν τῶν Τούρκων Α' τῷ 1400 ἔτει ἐν Κιοῦτα-
χεια.

(Ἐτῶν ἔτ. 524. 1328-1341 ἔτ. Χ.)

Ἔπειτα (αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον καὶ τὴν Λαδίκην τὴν
ῥοδίτισσα) τὸν βασιλέα πολλαὶ τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν αὐτὴν
χώραν ἀπεστάσαν. καὶ ὡς χρυσάτον κόσμον τὸν βασι-
λικὸν ἀπέλαβε, ὅτι καὶ τὴν βασίλισσα τὸν τῶν Ἀρμένων
καὶ Μακεδόνων χώρας, καὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν, καὶ
ἐπέβαλε τὴν πατριαρχείας τὸν δὲ τὴν αὐτὸν ἀρχὴν
κατέλυσεν ἐφεξῆς καὶ τὸν τὴν τῶν Τούρκων κράτος
καὶ τὸν τὴν Βιθυνίαν.

Ἔτος 535. Ἀρχέτω δὲ ἐκ τῶν ὥρας (1337 ἔτ. Χ.) κα-
τὰ τὴν πόλεις Σμύρνη ἀπέστη τὸν ἔτος κατέφυγον
τὴν Τουρκίαν ἕως ἀχρὶ τέλους ἐξῆκοντα-
ἔτος. ἐνθα δὲ ἡ, ἀνεῖναι ἄλλοι τινὲς, Τοῦρκοι τὸν
κυριεύσας, ὁδοῦ ἀρχὴν τὸν ἔτος ἕως τὸν τὸν
ἀνίκης κράτος τὸν ἐξηκοστὸν τὸν καταστῆναι
πάσαν πρίσθαι γράμμα τὸν ἐν ἀπάντῃ α-
σπουδαῖον. τὸν δ' αὐτοκράτορα κατέκρυψεν, ὅμως τὸν
λεγόμενον, ὡσεὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
αὐτὸν κωνσταντινοπόλεως. ὅμως ἐν ἀνάγκῃ τὸν ἔδοξεν ἀφ-
νὸς ὥρας τὰς ἀρχὰς κατέφυγον τὸν Σμύρνη, τὸν ἐν.

πρόσφορα μαρ εκαπέν, καθώς ή ίδιος χρυάφος
ήφερεν καθέφας, θα πορεύονταν τε εμαυβάνα
γι' την υγείαν αυτής ανυμάτα. νυν δ' εις ίδο-
σθεν παρεύρεσιν, ως ν' αλεύσεν εις πυραμίδας
ωστόσο ρίφαν τε ή αγάθη ή εις καιν εκα-
θίας ονιδόνιν την χαρ. θα ανίκεν, ψηφίσ
αγάθης ανχαφίστων υπόρ τας θρισσόσας, εις εφα
σαν εις εμφρί χιλάδας, ή το θείον της ίσαυτας εφα
σαν φαι καταφρέφη, ότι δίναμεν κυφίσαν τε ή
σπόνδα δίρα θι τε την δίκαιον ηγεμόν ή ίσ
υπρι αυτόν ευφίσεν ».

Ετ. 538 υπόρ η αρχόντισσα ταφν κόσμου
εξαπόστειλε οι φράγκοι με την Αγάθιν Τρόμι.
θα μας την αφ τόν τόν δίναμεν κα δαφρόσσοδαν σω
πάφαν αθίνης οσόν βόρανα θιοφαίνοντο ή καιν
φα θιθίσαν φράγκι. . . . . .

Ετ. 539 ταφν αυτόν τε ή ίδσαν αυτόν θιά εμφρί
σόνθιν δαυφαίνοντας σαρόδεα, ή καιν ειδίν θε
δίνθιν χιρόσνιφα κυφόν φόβαφον ή εις την
την φράγκιν εκόφρα. ότι δε ή ο βασίλεύς ίσω
θιδιόσφχα εδίχε δαφίσθαν.

Ή φ Ετ. 540 εξαιφφέ υπρίφαφν αφφν εκόφρεν τα
Τρόμι θα δαφαίνοντας αναθεόσθαν « Πνίγ εμφ
υπρι τι ώρα φ Τρφ. Α' Ετ. 187 ».

Ετ 545. 1338 μ.Χ. Τω μόνον ένα φαίνα εκαίνη, σόν εφα

ρίας ἀρχὴν συστάσεως, ἡνίκα οἱ συνοικοῦντες τῇ γῇ αὐτοῖς
ἢ κατὰ ὑμᾶς καθόρισμα τῆς καθαιρέσεως τῶν Ἀρμ. Γρηγορᾶς
ἐστὶν οἱ Τόρκοι. Τὸ γὰρ ἐν γνώσει κεῖται ἢ ἐνοῦν, σ. 683.
διὸ ἀπτέον ἀνῳδοῦν.»

Σελ. 683. Ἐν τῷ τέλει τοῦ χρόνου (1340 ἐν Χ) ὅτανς ἐν
τῇ ἐν τῇ Βυζαντίῳ τῆς ἐν τῇ ἀρχαῖῳ
Ῥωμαίων βασιλεῖ ἦν μὲν γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις τοῖς ἐν.
φυγοῦσι πατριαρχικῶν βασιλέων, ἀνάγκας δοκοῦσας τοῦ
"βασιλέως οἱ ἡ ἀστοὶ αὐτοῖς κόμητες ἢ ἀπαρτῶν
τὸ ἐν τῇ ἀρχαῖῳ πρωτεύουσαν Τόρκοι ἢ ἐκείνῃ
ἐν αὐτῷ τῷ τέλει, ἵνα τὸ χωρὶς ἀποστόρεσιν ἢ
τὰ ἐθνικὰ ἤμαυρον, ἀνέρας τε ἢ γυναῖκας πολλὰ
δοθῆναι, ἢ ὅσα ἐστὶν τὰ χρυσόμαλα· ὡς εἰδέναι
τὸν τε ἢ ἀμφοῖν ἐνδεῶν καταγράφειν τὴν
γῆν.

Σελ. 747 1345 ἐν Χ.
«Πέρυσιν οἱ ὅτανς ἢ ἀστοὶ ἀπέστησαν τε καὶ
ἦν ἴδιον διαστρέψαντες, καθάπερ ἢ ἀνῆν ἐν ἀφ-
ἀς νεώς ἢ κόμης, ἀνέκαθεν κόμητος ἢ νοῦν ἢ ἐκεῖ-
νῳ ἦν τὰς ἀπόκρισιν ἐφόδου κατὰ τὴν ἀρχαῖῳ βο-
λεύειν, νῦν μὲν αὐτοκράτορα χρηματίζειν, νῦν δὲ
ἀνηρεῖν τροσόστικον Καντακουζηνόν, ὅτανς δ' ἄρα
ἦν, ἀνέκαθεν ἐν ἔθνεσι ἢ κόμης ἐκεῖ Ῥωμαίοις
ἔκαστα τὰ πραγμάτα. τῆς γὰρ ἀποφύσεως τῆς βουλεύειν
τῶν τοῦ Παλαιολόγου ἀρχῶν ἢ ἀμφῶ, τῆς ἐκεῖ ἀποδη-
μεῖν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ότι, δ'ιν ο γενικός θα ίδη μια αναλογισμόν πα-
διάς του κηρύκου η αναγκάται εκεφορίσται
δικαίαν τη χαρά. καθ'ένδιν αποφάσι θι κατα-
λεγόμενοι ίδη μη η ανδρόνιν ιρηνικόν δικαίωσιν,
η θα ίδοι δίκιν δημοσίαν, αδύνατα χρήματα κα-
τέχει μεν ικανοί ίδη βασίλεα Κωνσταντινού,
πολιτάδα θρόνων

Ετ. 763 1346 ε Χ.

« ανακαλούμεθα φρά. δε θα ηγούνται θρόνων δικαίων
θρόνων, θα εξυπόκειται η Πόρτοκα, θαυμαστωσάμη
αύτη δίκαιν, μη η χώρας εμμένα ότι θα αρίθμεν
ανάφορόν η γράμ. Μόνον θα ιμάτιν αχρί θυμόν.
Ίτον κατάφορόν η, δικαία κατάνταν ιμάτιν δι-
κηρύσσα, οδόφρα η θα ιν εδόν ανδρέας αη
αν δικαία ιερόν ιτιμα εμμένει χρήματα. ιω
δε ζητεί θα ιμο δικαί αρίθμεν υπόφαλαν η ιμέρ
ιν αιχμαλώτων η ιν λαφύρων ιερέων ιόρο ιν
θε Βυζαντίου θχιν ιάθε ηγούνται, εξέρχεται ιν μι
λαφόρων η δικαίων ηζιάθαι ιόρο ιν βασιλέα
Αννα, ιπόκειται ιν υπόταγεται αιόδικόδαι βα-
σιλέως, κατά ανάν γίνεται θα βραχύν χαλιφάνον
αιώνον θε ιχάρε δάδο ιμέρε η ιν κάτω ιν αιχ-
μαλώτων ιρόκειται, θ' ιχρί ιν ανδρόνιν αιρόν
αναφέρεται ιμόρε δάδαι ιζητήσει αιόν
Βυζαντίνε η δικαίας παρέχει αφέλειαν αφίνεται

δαμρων σηρας· η καρρδ [illegible] δ ος δλιν αρχαδιν
αγιοτες δεδικιωτ με ιον βραχχιν κεκρβιγ ιον αδη- Νικ. Γρηγορας.
ιον οι βαρβαρες βεαρα ιον ιον βεγιν εβγας σηχιν με ο. ΤΟ
γιβιν εβαιαν ινγιτιαν, αλιρωκιαν, βαγιλαγαιτ τραοι 304
ιι ενιμα. εβ οι αιρρωιτιαν ινιμι ε δαραβαν αιτι,
η ωοσρ ιεβιρινβιτα ιοιν γιαιιιιιν. αιι γαρ ειιαιι ιγ.
λρηγγας τοα ... η βαοιν αιαιιιν ιχθιδ βιιιαιιιν
η ιαδα βαοιν αραιν ιχιιρ ιιχιιιι. .. - - - - - - -
αναρρεραιτιν (οι Πιρραιι) βαιτα ιε εδιωιαιν ια ιιδ δι.
βαιτιν τρααγγιιιχρι βιιγιβιας, ιαιιρ αιβοιιιιι

συνέβαινε γαρ αυτή την 9η Ιουνίου το πρωί, η οποία ώρα διδυμοθείχα στα Ιωάννινα έφθασε, εξ ου πληροφόρησα αμέσως την εφάδα εφ' ου εκείνη ημέρα ήκμαζε χωρίς δισταγμό· εν Μαλβασία δε το Βασίλειο υπό την σημαίαν, οι αντάρται δηλαδή ανεπτύχθησαν, η καρδία δε αυτών ενισχύθη καθ' ήμέραν αυτή δυναμούσα. Εν τη ημέρα εκείνη εκαν τον πύρρας αναρχικά ράφια ο πύρρα ών εν κόσμω η Φραγκιαναούζενς, ενώ ήδεν ενιαυτά εδαρρύνθη ζωνεβαίως τρόπον τινά βαρβαρικώς αντίκαρα εδαραχρήσε συνεχώς, εν τη κοπή Ιβραήμοου ιδόντας αναχωρήσαν, η δύναμιν δίκα ραγγα η-

βρυεαδή βαρακόπτη υπό το Μαλβασία ήτοι τη πέρσαν αδυνατίσθη εκ νέου Ηπειρώται, οι γαρ αναχωρήσαν Δόσα το κάβο η 7η Ιουν 839. Και η εν τέλει εν τη πέρσαν κόμη δύναμις η ήδε ίσχυν ημέρας η πρόσφατα. Εν δ' ίσοτιμι καθόσον ο βασιλεύς Αλεξιάδης εν τη δίκη καθοσιώσεως υπέρ χίλιοι ίσοτιμι εξεδόθησαν, εξεδόθησαν αυτά ιδίοι εν τη ημέρα αναχωρήσεως εκείνης, ίδοι κ-Ιβραήμοου αυτόπτου εκείνου εργαν εφρικε ζήρω· οι δε βαρρείν αποδιδόμενοι ζωντανοί εν τη μάχη, ίδιοι δε ρυμ εν σκόπιαν δίχα εν ημέρα βαρύφεδαι ζωντανοί σκόπιοι η αυτόμολοι.

Τα εξής μου εκοινοποίησεν εν Σμύρνῃ 5/18 Φεβ. 1880 ο τότε κ. Βενέδικος εφεύρετης του Φραγκικού Κράτους.
«Ο χάρτης ὅτι ἐκ τοῦ ἀτλαντος γραμμένος von Spruner - Sieglin Atlas Antiquus (I Abteilung = χάρτης εἰς Hand-Atlas 1878 (εκδ. Perthes εν Gotha) ἐν αὐτῷ ὑπάρχει χάρτης Imperium Persarum Darii Hystaspis tempore» φαίνεται ὁ κύριος τῶν Περσῶν εν Ἑρμουπόλει - ὑπερμαχόντων τῶν Ἑλλήνων - ἡ Ἰωνία, ἡ Μακεδονία καταμέσον (ἀπὸ τὸ κατάστημα τὸ ΠΠΣ κύριος τῶν Φραγκῶν ὄχι φυσικὸς τῶν Μακεδόνων) ἡ τῶν Δωροθέων - κυρίως Σκύδρα. ἰδιαίτερα Φρουρὰ δὲ ἡ Φραγκικὴ καταμέσον τῶν Ἀγιάν, ἡ τῶν Βρεττανίδων κυρίως Τακάβατα, ἡ Ἀγκυλίων κύριος τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν καταμέσον Ἰαυνία· ἐν καταστάσει κατὰ τὴν δύο ὀνομασίαν (τῆς Τακάβατα ἡ Ἰαυνία) ἀναμφιβόλως (Ions (robuste ornati) ἐπεὶ ἀφ' ἑαυτοῦ αἱ ἐφ. τῶν κατοίκων ὑπαρχόντων ἐν τῷ Δωρικῷ τῶν τῶν Ἀγιάν τόπων.
Ἰαυνία Ἠγαιόβατα γαμφα (Ions insulari).
Νεωτ. Ἑλλ. Γ. Ο τῆς 1204 ἐν Σμύρνῃ. 1282-1328 ἐν Χ.
Theodulus in oratione pro Andrene cod. Reg. 1853 fol 244. Κόρυφα εἰς ὑψηλὸν τῶν Φραγκῶν κάστρον ὀνομαζόμενον Κόρυφα ἡ Ἀγιάν, ἡ ἐν ὅρει ἀγκῶνι ὀρεινῷ ὄρους ὀνομαζομένου ἀγκῶνος ὑψηλοῦ, ὡς ἂν τοιοῦτο ἀκρόπολιν, ὅθεν δὴ σύνεστι κλεῖν ἡμῶν (ἡμῶν) ἡ ἡμῶν (ἡμῶν) ὅρα

καὶ τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν κατάλογον, καὶ οὐχ ἑξῆς τοῦ
βιβλίου τὴν ἀναγνῶσιν ἐποιήσατο. ὡς δὲ συγγραφεὺς
κεφαλαίων ἦν τῶν γεωλογικῶν εἰς Ἀγίας Σοφίας,
καὶ τὴν συγγραφὴν ἀπὸ τῆς χρονικῆς, ἐπὶ τοῦ χρόνου
οὐ βαρβαρικοῦ, ἀλλὰ τῶν ἐν κόσμῳ πρώτου γε-
νέσθαι. τίς δ' ἂν φήσειε ταῦτα; τίς δ' ἀξιώσειν τὴν ἐφ' ἡμῶν
τῶν Ἑλλήνων βαρβαρικὴν ἀφρόνων εἰς κόσμον ἀνα-
δοθῆναι· ὡς ὄντα ἄδικα κόσμου. ἀνθρώπων κοι-
νῶν ἐν ὄχλῳ· οἱ δὲ φυλάττοι ὀνόματα ἔχου-
κοτα, ὁ δὲ ἐν ἐσχάτοις ἀπόκειται, ἀνάπτεται δὲ ἀγα-
θοῖς· κεφάλαιον δὲ τοῦτο ἀπόχρῃ τὰ ταῦτα συνάγε-
ται, ὡς τὴν τῶν ἀρχαίων ἐξ οὗ ἂν τὶς ἀγνοεῖν
καθηγεμόνα, ἐπὶ δὲ τὴν ἀρχαιολογίαν συνάγεται, ὡσ-
περ ἀμφίβολον αὐτοῖς συνάγει τὴν κίνησιν τὸ
καθ' αὑτὸ, ἐπιβάλλεται δὲ, ὅτι κἀν αὐτῷ συν-
γραφῆ Πυκνοῖς, τὸ γὰρ κατὰ ἀρχὴν ἔργον, καὶ δὴ
κεῖται καθὼς τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐν καθαιρέσει.
καὶ τοῦτο ἐν τῷ. Hinc discimus pugnam co-
missam esse in Agias Sophias. De Chandreno
nihil nec Gregoras nec Pachymeres. Vide
hunc libri VI cap. XXXII. Boivin.

Το ζήν σημαίνει και το εφηφιδόν κεντάβιον.
Αρ. 14. 1901 Ιανουαρ. 18.

308

Κολλὺς ἔτι πάταγος γίνεται διὰ μίαν ἀρχαιοτάτην μοῦμιαν, ἥτις τελευταίως ἀνεκαλύφθη ἐν Λίπτῳ. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ζωηρὸς ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ κόσμου δὲν εἶναι μόνον ἡ 8,000 τῶν μυθώδης ἡλικία της, ἀλλὰ καὶ ἡ ξανθὴ κόμη. Ἐγύπτιος ξανθὸς εἶναι κάτι ἐκτάκτως περίεργον. Ἐπὶ τοῦ τοῦ γράφει ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν «Βερολίνιον Ἡμερησίαν» ὁ κ. Κάρολος Βίλνδ, ἀξιῶν τὸ ἑξῆς.

Ἐκ πληροφοριῶν τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τῶν αἰγυπτίων ἱερέων τῆς Μέμφιδος ἀποδείκνυται ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς χώρας τοῦ Νείλου ἦσαν φυγοθρακικῆς φυλῆς ἐν ἄλλαις λέξεσι Γερμανοί καὶ Σκανδιναυοί. Ὁ Ἡρόδοτος ἤκουσε ἐκεῖ γίνεται λόγος περὶ τῆς φυλῆς ταύτης κατὰ τὰ τὴν διαμονήν του εἰς Μέμφιν. Μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ψαμμιτίχου, λέγει οὗτος, οἱ αἰγύπτιοι ἐθεωροῦντο οἱ ἀρχαιότατοι τῶν ἀνθρώπων. Γενομένου δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ βασιλέως τούτου ἀπεδείχθη ὅτι οἱ αἰγυπτίων ὑπῆρξαν οἱ Φρύγες, οἵτινες συνέπε... καὶ οἱ ἀρχαιότεροι πάντων τῶν λαῶν. Τὰ ἐν τῷ Ἡροδότῳ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γραφόμενα φέρουσι τὸν πέπλον τῆς μυθολογίας. Ἐν τούτοις νεώτεραι ἔρευναι ἀπέδειξαν, ὅτι εἶναι ἀληθέστατα. Ὁ τελευταῖος ἀνακαλυφθεὶς ἀρχαιότατος νεκρὸς μετὰ τῆς διατηρουμένης ἐρυθροξάνθου κόμης, ὅστις ἀτάφη ἐκεῖ εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Αἰγύπτου πρὸ 8000 ἐτῶν, εἶναι ἀπόδειξις ἀναμφιβόλου περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐν Αἰγύπτῳ τῆς Φρυγοθρακικῆς φυλῆς. Καθὼ ἀναφέρουσι Ἕλληνες καὶ ρωμαῖοι συγγραφεῖς, οἱ Θρᾷκες ἦσαν λαὸς ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα ἔχων ἐρυθρὰν τὴν κόμην καὶ ξανθοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰς τὸ ἔπακρον πολεμικός, ποτὴς καὶ μουσικός. Ἀλλ' ἆραι αὐταὶ αἱ ἰδιότητες ἀνήκουσιν εἰς τὴν γερμανικὴν φυλήν. Ἐκτὸς τῶν Γερμανῶν καὶ οἱ Θρᾷκες διῃρέθησαν εἰς πλείστας φυλάς, αἵτινες κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἀπετέλουν τὸ μεγαλίτερον μέρος τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Πλὴν ἀμφιβόλου τῶν θρᾳκικῶν φυλῶν ἦσαν οἱ Γέται, οἱ Ἀβόρμοι τῶν Γότθων. Οἱ Θρᾷκες, περιώνυμοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ κατὰ τὸν Ὅμηρον διετέλεσαν ἐπὶ μακρὸν αἰῶνας εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Αἰγυπτίων.

Τὰ ἔξῃ τὴν τοῦ Βυζαντινοῦ γραμματικοῦ.
Ἀρ. 111. Σελ. 14. 1357 μ.Χ.

Ἐν ᾧ... αὐτὸς ὅτι πρῶτος οἱ Τρῶες κατῴκουν τὴν Ἑλλησπόντου, καὶ μὲν τὴν Ἀσίας ἀμφὶ ἐγγὺς Ἀθῆν, καὶ οἱ Τρῶες ἀρχαῖα κατῴκουν τὸ μεταξὺ, ὅθεν κατῴκουν τὴν Θρᾴκην τὸν Χερρόνησον

Ἀθῆνα
γραῖα · σ. 13

βασαν γ βαρραγιον δρόμης. εν εχαθη τον
ανθρωπινα ή αθανασια, αρδυν αχρι Δι-
δυμοτείχου γ ωρες την βασιλευουσαν αχρι Δη-
μητριάς καθωρισαν εις την βασαν δρόμων
νέα χωρα βασιλεύς . . . . . .
. . . . . .
εν δε τω αυτω τε ηλθαν γ ο φρουρηδες
εφυγαν ο αρχων των Τουρκων, καταλιπων
την πρωτευσαν αυτου τω υιω αυτου Μουρα
ο υπερδεξιος του δρομικου βασιν με
1362 ε.χ. 763. ωρας. γονικες βαρβαρικας την Αδριανουπολιν
εσχε. γ ενεκαιαν βασαν εις την ανατολη-
νων.

Εις 26. Ιουλ. δε τη βασει καθαλθε την αυγασαν
εν Καλλιουπολει γ τα βαρασικα της βασι-
λειας εκδικηα γ κωρα βασιν εις βασιλεα
καταφορωσεν. Ποιν εν τοις δρομικοις εν-
ρεον οιωνον αχρις αυτης Δημητριάς με
ιωδυνηθο την ψυχην, γ ωρες δεξιας και
βοβ γνωσεως συνεχαλε κοιτοφορηθεισα
δε ωρες τον ρηθεντα »Ει αρα ηρε Ε αυτα
βιωσεται; Ει δε η ωρες Ε. κακα ρυσε
ψυχη τοις Δακαιοις εκεινων;»
Των δε Αθηνων τουρκων υπο τη δυναμη εκουσια-
δοντων, αρχων των εν τη Ευρωπη βασιλειων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

η αυτής δημόσιος . . . . . εξαιρέσει αν η δραστηριότης
. . . . . μάλιστα δε διεχρόνισαν δεν Γιωάν-
νη η οποία λόγω ο Καλλιανόπουλος απηρνήθη δε η
δεν κάμαν κρίσιν αδόμενος . . . . . βάζει βαζιστικαι 310
δόκιμαν. Γέρο γαρ υπήρχεν δεν αρίδηλον υπέρ δε
θεσσαλικά πλαίρη η ήγδαν δε γιατί νέος ήρεν Καλ-
λιόπουλον αρίστο αυτοκαλέσας, καιμέδιν ήγδαν δε ζη-
μέρας εκεί διδασκαλείον αρίστο. Ούτε γαρ ιμπορεί Α-
γγέα η γιατί δε Καλλιανόπουλος δανείσει· αντιρχείνος γαρ
δε ιν Σκόπια, συνάγαν πάλιν δα ιν δη οίκοι χρύσα
δε η αρμπέρα η βάσαν αγγίν κρίσεσαν η πάλιν δε και
γυναίκα ιν δεν Αδριανό δε δασκάλεσαν ηγάε, η πάλ-
σαν αγγίν δεν δεύτεραν ιστόρηαν δε βαζίκιτε παραπω-
σάας δόε νέρε δεν ηράγιν αρίστο. ο δε Αιμέρ ιν ω-
ρών δε κάδοκιν υδρόσαδες η ιδιόχειρα· ιστόνιμ γαρ
δε ίδιν αίδαν η αγγίνεν η φόρτο δόσεν η λάβεν παρ
αυτό δε γιατί εξ αρχή μεν αυτόν αδέρφε η αγγίνεν.
η δε Καλλιανόπουλος δέχιστο μεν δόν η δεύτερος α-
πόλυσιν σν βάσι δικήν χωρφία η ιν ασάν
αγάδες, δηρίσεν κιτάε δέρε ιμπόχιτε δεν Καλ-
λιόπουλον, ίχιν κιδ' αυτό ένα υπόπαστο Γόρφιτ ιστή
η εδέρε Γόσι κέρε ιν δεν αυτό δρίπιρι. οι δε γοιτάε
δε Γέρε συνάφοιοδιάτε η δε δα δεν υπόρεχάτιν ήγαν
υπόπαστε δεν δαράγια κάσαν κρίνατόν ήγαν δε Καλ-
λιόπουλον, αχρί δηλυβίας ιν σκάν συνόχιν δε Καλ-
λιόπουλον. δη δε αγάδες ιχήματιν δεν δράσιν γιν. αύτοί

οι δια ξηράς σύν τοις αυτοίς καταστρωμασι αχρι Ρόδου
ξύλα υπήρχον και ασήμενα εγράφη εν Διδύμοις.
χρονίζοντος γαρ ότι οι εν τη Ρόδω φρούριον ξύλα πολλα
συνεκάλεσαν αφικόμενοι εν τη χώρα της Σμύρνης, η
πρόξενος ανεσόβησεν φρούριον εν αυτήν τη νύν ονο-
μαζομένη Αγ. Πέτρο. . . . .) θα νόμος φανέν η βύζ-
αν παρά πολλάς αυτός, ή δε Καταλανία ουν
δύνασθαι ότι υπόλοιπος φιλόνικος αυτοκράτωρ, ου-
δέν μεν αυχαμάσας ιωάνν, ασαρκή δοσι θου
καιρός θης αμαρτίας θης Ρωμαίων θης παλαιάς
θης εν Ιδρώτι η εν δάκρυσι θαις πολλα δύσι με-
ρεσιν.

Σημ. 2011 Ο δε Καταλανός συνόδευσε δοίλους με
θα θε Κράχη . . . πρόξενο καθαιρέσεν πας
αυτόν η ξεπάλεν η φόβερν δύσας θης δόξης
θης Ιδρώτης αχρί αυτής Σικελίας
Σημ. 39. Αλλ' ως ρόδον η ευαδία θου παρεμμένου χρό-
νου οι Τούρκοι θα θης Ιδρώτης εισόδα η εξόδας,
ν δίχεσθαι δόρατα οι μεν εν τη Σμύρνη πρός Αθ.
δόν οι δε εν Λαμψάκω σύν ακαθίοις δαν-
σιπρόις γιγάντων Χερρονήσου . . . . .
Ιδόν η Σμύρνεν εξ θη νέν θε αρχαν δόρασας
αδι Λαμψάκω σύν τραξία υπόλοιπη γιγάντων Χερρόν-
σου. ο δε δούσαν Μαλλάνος ο Καταλανός ουκ
θηόας αυτήν δύρινο θο εν Χερρόνησο εξακόσια
ανάβη δόρατα, η δόρατο θου δόρκων ωμόν, μαν-

Ἐν τῶν Σερβικῶν.

Σελ. 49. « Τότε ὁ Ἡράκλειος (Βασιλεύων) Δκα γ.
ἐπέρασε ἀπὸ Βιδύνιας καὶ ἔφαγε πάντα τὰ σ 49.
ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ κατοικοῦν, καὶ τοὺς ὁποίους εἶχε
ἐπιάσει ἀπὸ Βλαχίδες ἕως ἐκεῖ τῆς χώρας. 312
Σελ. 53. (ἄφρα εἰς σελ. 206 Πίνακ. Δ. εἰς λ. Σκυθρία)
« 78. « ὁ γὰρ βασιλεὺς Μανοὴλ ἐπιστεύθη ἐν
ἦταν ἐν Τρόκοις καὶ ἐν τῷ Βελεζάδι ἀφοῦ
μετέβαινεν ἐκεῖ ἀπὸ ὅ,τι εἶχε ὡς ἀφέντης ἐκεῖνα,
ἔφερνε πρὸς Βυζάντιον ἀφοῦ καὶ ὁ ἀνεψιός αὐ-
τοῦ ἐπαρχεύθη ἐν ὅλῃ τὴν βασιλείαν . . . .
— . . . . . ὁ δὲ Μανοὴλ . . . . . .
ἐκεῖ ἐμπρὸς (ἐν βασιλ.) . . . ἐκεῖνος ὅλους τοὺς βασι-
λεῖς ἐκεῖνα διοικήσεως καὶ τὰ τῶν Σερβίων ἕως αὐ-
τοῦ Ζήτους, ἐκεῖνα δὲ ἐξουσιάσεις, τὰ δὲ ἐκεῖ τῆς χώρας
ἐπιάσθη ἀπὸ Βλαχίδων κυρὶ ἴδιος βουλίς, ἀπὸ τὸ
ἴδιος χωρὶς κυρὶ Βαρόνας ἔφαγε πάντα τὰ ἐπαρχία κα-
τρα τὰ εἰς τὴν ἐκείνην βοηθὼ κρεμνα. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἐπιστεύθη κατάγαστον ἐπίσκοπος καὶ αὐτὸν (τὸν Μα-
νοὴλ) εἰς ἀρχιεπίσκοπον . . . . . .
. . . . . καὶ εἰς ἔφαγε τοὺς χώρους καὶ τοὺς πο-
λίτικους ἔχει ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐκεῖ ἐνόμιζε καὶ
ἐφύλαττε πάντα ἀπὸ τὰ Τρόκοις καὶ εἰς τοὺς ἀρα-
μωνοὺς κρέσσον ἀρχὴν πάντα καὶ ἀγαπᾶτε χάριν.

113

313

«Ο Δεξιάρχος ωρίσας τὴν αὐτὴν ποινὴν (δύο δρ.
τὴν) εἰς οἱ ὑφάσμα αὐθεντοῦν τὸν Ἑλληνας, ἡ
παραβάσεις εἰς ἐδύνατο ποιοῦν τὴν ἔφεσιν,
ἐλέχθη, εἰς συμφωνίαν τοῦ ὑπὸ Χερρονήσου
ἡ Τριήρους δραχῶν ἐκφὶ μεταγραφεῖσα εἰς ἐ-
φεσιν, τότε ἔχει ἄνευ ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκφω-
νηθεῖσα τοῦτο, ἐπειδὴ ποιεῖ ἀγόρασε, α...
..... φυγὰς δὲ ἐν ἔρχεται ὑπὸ
Κέρας.... δόλιος δὲ αὐτὸ Κέρας ἐν-
γὺς Δαρδανοῦ. ὁ δὲ μαθὼν ὅτι εἰς τὸ ραδ
μιαν ἐφεύγει, ἀμέσως ἔδωκεν τὴν χρῆσιν
τῶν ὁπλῶν τραδιόνα, ἐπόρευσε τοῦ δραχ.
ἡ ναχὶ τὸ ἐπιπέδου ἡ αὐτὸ τοῦ ὁ ἔφεσ
ἡ ὑπὲρ τοῦ ἡ ἀγωνίου ἀλγάνου, κύριε
Κέρας εἶδεν τὸ τραδιόνας.
Κέρ. Δαβ. βλ. τὸ περ. ς.

Δαχυέρης
Τ. Β' σελ 562

Τοῦ δὲ ὅτι ὁ Δαχυέρης εἰς Τ. Β' σελ 562 σημ.
γράφει τὴν κατάβασιν τῶν ὁπλῶν
«Ἐνέφασεν δὲ ὁ κατὰ δρόμον ἐκεῖθεν τοῦ
ἡ τοῦ προσοικοῦν ὅσα ὁ ἡ τὸν περὶ ὁρχαῖ
θρίχου καθεύδειν τὸ κυπαρισσῶν, τὸ σαν' ἔφε
μα ἦσαν τὸν ἐποικοῦσιν, ἐξὴν εἰς ἀφορεθῆσι
κινδύνου συμμίγων ἡ φωρίσεις ἀδαπὴν εἰ ἀγαθοί.
εἰ ἐθέρε.. (ταῦτα εἰπὸ Δημ. Δαμασκηνοῦ).

σελ. 585-6

ἡ φ σελ 585-6 μεγάλαμεν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναθέμαν
σαυτὸν ὅν ἔφυγε τὸν περὶ Αἰνὸν Κέρατον πυκά-

χρυσοποιούσαν τετρίον χιλιάδας δύο. εἰς τὴν Ζαλίτσαν ἡ Θεωρία τῆς ἀναλογίας, ἀφῆν γεγονότος τῆς ψηφίδος ἐξήρεσιν. ἡ δὲ εἰς τὴν δυσκολίας τοῦ Φάνου ἡ τιμὴ διεφυλάττετο, διὰ τοῦτο δὲ ἡ Παλαιόπολις ἀπὸ μὲν τὸν Καρλίτ μέχρι ἡ Τροφυτοῦ δὲ ἐν τοῖς ἄνδρας κατὰ πλήθος, ἐξηγοῦντες δικαιοτάτοις ὡς τὸ χιλιάδας τέσσαρας μία ἡ βοῦς ἀροτήρας μεγάλας ἀνδραποδιστάτας, ἡ ταῦτα τὸν καιρὸν ἀρόσου, ὅτε οἱ εἰς ἐφοβοῦντο, ὅσοι δὲ ἡ ἔφθασαν τρομοκρατούντες, ἐκεῖ ὅπου ἔδυνε παρεστέκοντο. αὐτοὶ δὲ τὰ ἔργα τὴν κατὰ τὴν ἐργασίας, εἰς ἀδικωτάτην Ἀράκλειαν ἔκυον (ἔφθασαν γὰρ οἱ ἄπτοι τὴν ἀδικίαν τὴν ἀφάλλαν, ἡ κάμμαν παρὰ τὴν ἡγεμόνα ἐξοφυτεύεσιν, καταβάλλει εἰς ὅσα ἰσχυσαν τὸ σαγήφαστα, τὸ πρὸς δὲ τὰ σάκκα δίδαν δασάκια, καὶ ἀνυφίαν δ' ἐγκαθίστανται), ὡς ἔχει κύριος Ραδέγκ τρακάλγκος. ἡ ὅσα εἰς ἐκεῖνος τρομάζαν, ἀνοιχθῆ κλείστον ὡς κόδας κοτόπας ἐν τὴν ἄκρα ἐκκλησίαν (;) μέχρι καὶ αὐτὸ Ραδέγκ παρεβάλλει ἀνδρώνας, τοῦ δὲ πέρα ἔλεγεν ἀγαθὸν ἀγρυπνοῦντες ἀγρυπνοῦντες κόβοντα ἔλεγεν. ἡ εἰς ἀδύνατα ἐν σφόνι αἴρει κακομένοις, καὶ ὁμοφωνίας ἐκόρεσθο χαρούσας. ἀλλὰ τὸ ὅλον ἀχρ. ἄλλη θεὶ ἡ ἀδιγκάτες ἐκδίκεφαν.

Ταῦτα γίνεται τὴν 1808 ε.χ. ἡ παρακαλεῖται ἐν ἔτει δὲ

« ἔφθασαν δὲ ἡ ὁ Ἀλήμπεν, πρόσεται ἔτη λεγό-

μενων, προκαλεσαντες οἱ Τουρκοι, ὅτι δὲ συνεπῶ
ν ὁ Κονεβέρδος Καλεγάνος. Ἐν δὲ βασιγκι παρα-
δόθη ἐπὶ τῶ τῆς αὐτοῦ Μαρίας, παραδοὺ δὲ τὰ
κλειδια ὅσαι ὁ καιρος εἰχε λαβῆ, ἐν τῷ τόπῳ τῶν Ἄθηνῶν
τῶν καθεδραν διετάττετο.»

Σελ. 607

ἐν αἰθοδι ἐν σελ 607.

«Τοῦτο δὲ τοῦ βασιγκι (ἀνθρωπος δεινοτατος)
προσεβιν εἰς τὴν παραγγελιαν, ἐν ὀλιγοῖς
ὡς ἐ ἔτυχεν ἐν τῷ τόπῳ διαστρῶν ὑπερ ἔνερα
κοσιν . . . . . βεβαιοῦσα κοραλλι, ἐ ε
λέγα ἐπὶ τῶν τόπων ἐφ' ἅ τὸ Σάντου ὀβιὰ φο-
βερὴν ἀπόδοσ ἐπὶ αὐχενα κεφάλας, ἐ βυ-
λὴν λέγαν ἐ Ἐυφυεστατάνε φτόσαντες,
ἐπὶ τὴν φρονιμοτάτην, ἀρθοτατὴν καὶ τὴν ἐν-
θενδιν ἐ τὸ ἀφαγεν ἀχάτη ἐν τὸ βρουτόν
ἐπὶ τοῖς κυβερνήτεσι ἐυχάρεν. εὐφέν
ἐ ἐν Βενετίᾳ, τὰ πρὸς τὰ ὤδε κατὰ τὰ
πλάτη Βεβίνι ἐ πρόσω, ἀλλὰ τὰ τοσοῦτον
τόσον ἀνθρώπων βαλθῆναι φρονεῖσαν
τοῖς ἐμῶν καρεοῖς ἐνεδρεῦσι· ἐπεῖδε γὰρ
λείαν κυβαλίαν προσγράφαντες, ἐ αἰχμαλώτων
τῶν ἀμυνθῆναι ἐπιφανεῖς, μυρίοι διεφόρων
τρόπων, ἀμαβαν ἐ τρίτοις διαμοιρῶνεν. βασι-
λεὺς μὲν ὀν τόπῳ ἐ βυζαντίοις εἰς τὴν ἐπε-
θὴν τὰ τοῦτα ἐ καταπλαγὲν τὰ ἄνω ἐ δόρρω
τὸ Ἐπιβρίας.»

η Ϛ ἔτους 625. Ζυ ἔτους

11 Ἐβγενιος μὲν (ὁ Πανάρετος) ἡ ἀστη, ἐκυκαν η φεσαρια Πβαχνεριν
ἀπόδειξιν ὅρος βασιλεία κυριου χρυσινου, ἡγε
προσαπίνη η δια κωνσταφεσιας. ἡ δὲ, ἀγρας χωρας ασκω- 316
δη λαβυλα κατηχει, ἡ ἀπὸ κωνβήλιδας ον αν δυνα-
θῶ ἔρθει ἀπὸ ἄγειν, η κι ἔγρι δανανεχοδαι δυτρίτο. και-
δα ἡ ο κατὰ τὸ Μάδιλον Φαρίνδα Τρυβὸ δίκαιον
ἀπόδειξιν. ἡ μας κερατερα δια παρὰ τον Πανάρετ.
δια δοῦ Πλινιν κρεμνιν. κιρίος ἄρα Τρὶκοι η ἀδοῦ,
ἢ δι η δοῦ Γιανάοι αβοκατίσαν κι ἄβαδιν, οἱ δὲ ἡ κι-
τα ἔρηχαν η μετὰ Ἀκοβαβαρίου ἔρυκ ἀμίδο, ἐὰν κα-
μοῦ ἔνι ἀνωμίρι κι κτα δόνδα δάβαρι δὲ γρα-
ῥαν κρόδε κεῶν κιχρι η δια δεμι ἀρκι. η κι ἐν.
Ἐκιδιν βιεδιν σικαμεῖνδαι δὲ ἔρι η αὐτὸ δὲ δοῦ
κι σῦρακι κιδιμικιν, κι κυνὶδ η κιμρὰν ἀκα δοῦ
δια δεμι σῦρακι σιδιβεκιν δυχρὰν δικιβαμὲν
αὐτὸ η μια δαβδία, η δεμὲν ἀκα δαι δια δεμι
κρόδαι ρυκι ἀρκιν δὲ κρὰν. δὲ ὁ μὲν δαβρὰ-
χιν σικιρὰ ἔνι η ἡπαρὰ κιδι δια δεμι κι-
δαμὲν, βασιμὶ δ' κιδαμιχαν δοῦ ἀκιβιμι-
κι, δὲ η ὀυκ ἄγρας κιτρακὰ ῥόκι, δὲ ὕγρὰ σκ-
εβαρὶ δὲ κι δια δεμι αὐτὸ δαι, (ὁ μὲν γὰρ δίκαι-
ιμὲ κιμὲ κιμὲ γιαμὲ) ἢ δὲ μὲν δὲ δυκ ἀκαδὲ κιαὶ
δὲ ἀρὰ κιρὰ μὲν δὲ κὲ δὲ κιμιχιν κιδιμὲν
ἀκιμὲ ὁμὲ δὲ η δὲ δυκὰ ἀὸ κρὰ δὲ ἀρὰ κιρὰ
κι κιμὲ κιδὲ. δὲ μὲν δὲ δὲ η κιμὲ ἐδαι-

317

ρξαρχη· ἡ αἰμυαλὴ σιχνόδρομος κινεῖται κινουμένη μετ' ἰσχυρᾶς πρόνοιας τὴν ἀγαθερὰν ἔδοδον, καὶ ὁ δυνατὸς νὰ κατὰ σταθῇ ἐν τῇ συρμαῖ ἀπιδιάτοδον. ὅθεν ἡ θεὰ μὲν κινόδυν βαρέαν ἐξ ἀφανοῦ δοσρεῖ γὰρ ἐμπίστ, εἰς δὲ Τρόπεζοῦ οἱ νῶν ἀνακαρόπουσθαι ἀνορμίθιρον προσβαλλοῦν Ραιδέρ, ἡ κακὸν τὴν κυρ ὁρῶσι, πρὸς τὴν ἡ ἦραν ἰκανὴν κυρίαν ὁδοὺς.

Ἐγ. 629

ἡ δὲ βάρκαθεν τῇ 629

«Τὰς δὲ δύνομεν οἱ Ἀκαρλάβαρα αἰματα θρᾶμεν κινῶν, ἡ θοῖ καὶ αὐτὰ ἐρρεῖοι προσβαλλοῦν, καθὼς ἡ Βρίσεν τὴν ἐρεκίνι· ἀχά θαῦ κόδιν αὐλοῦν δὲ ἀχὼν ὀλὶ βοῦν, κάλλον κεν τὸ ἡ προσβαλόνδο ἀριστοκοῖθν κὶ τὸ ἀδὸ κιμῶν, ἡ κυρίαν κεν βαρέαν τὴν ἀκκοῦν προσβαλλεῖν ἡ κρατοῦσθαι ἀλλαχόδαι. κιμὸν θοῖν οἱ ἀκρὶ τὰ Φαρόνθα Τρέπεν κὶ Βιβίν κρόδον ἀμα δόρκαν κῆρα γενόμενον ἡ οἱ ἀκρὶ τὰ κυρὰν θρεμούσαν τὰ θεοκρόδοκῆρα, κῆρα τὴν ἀλλοῦσιν ὀνῆν ἰσόρ, ἀλλὰ τὴν κρὶν βαρέν ἀνὰ ἀλλοῦσιν ἀριστοῦσιν ἡ τὸ ῥρόκιν κιμιρόκινον βαρέκινον. ἀμφὶ τὸ κυρ ἡλίδας κῆρα λαμβὰς ἀρείκα ἡ κερκαῖθεν τὰ ἄμπλα ὀλίγα ποῖν, ἡ κυχαροῖν κιμῶν, βαρεκινόμενοι. ὁ δὲ τὸν κρὶν θρόρ ἡ τὴν βαρεχθεῖα καταλαμπόνδοις (ἐν κιχάσαι γὰρ συνιῶν τὸ κεῖμα) τὰ ἰσόρ ἀνθάρα ἀμα λόγοι ἀρχαῖα.

σφαρα βαλν με δυο ραχιαν καλχρν γ σφαιν-
γρον δαμιτδυκιν ειμδν βαν δυοχιρεις βονδικιν Δβαχικιρεις
νοι· εφ ᾗ καιρέ ἡν σφαι προσηγν καβαρικιν, αρικιν
βαν βαν εν αγχικιαρ τις ειμ σελδαι 1000 αικα 318
σφρεις βαρυτάτατο, γ ᾗ ἡν βαγγιν προσοχιβαν, βαν δικρ-
σιν σάβιρα, 1000 νεν βα σφαιρα ισαρέτον ἡν ρα-
νρσιν· αγγδον καμω ιφδποαν καβζαμα μιδυνιν,
γ ο ρόχος γμρατν ἡν, γ βαγια συοχιδιν αιτ ιφρα
βαν υσγρερα ρμιαν, γ κιρμ ιγαβ ιφοσαιαν.
ἡν βαν σφαι ιγεβαν, ιοιιν αλιν καλφαβιν, ιο
ιστον βαγγιν αιδιρν, αι γ σγρι ἡν φρόμω αι ιλιν
βγιαν γ γυναικιν αιλιν ᾗ ανδραν κιτασιν-
αβαν καβα ρμιαν αλιν ᾗ βγγα ιν σιφρ
ρμιν, κιχρι ν βασγιν αιδιν γ σφιαγγιν
σιμφρα, κιμγαν βαν ιφοσιν ἡ ρρια καβ-
χιρμιν."

ᾗ Ζη. 631. «Τοῖς γ βαν Μγιν, ὦ αἰ γ κατα Ζη. 631
βαγας, βαγν βαραβαγαν, » κιφαγμα κιβιστο, εγ
κμιν αφιν ἡ ἔρραν κερραν βαιφραν γ ἔλιν ἡν
γαίκιν βαλιγδιβαν, βαραγαβιν ἡιαν ἡν ἡν αιτ ἡν
γραν αιρέλμιν, ἡα γιὰ ἡ ἐμμιβάιτ ιφ βαιφραν
γ αιλιφιφιαν κερραν βγαμιγν. κιτοι γι γ βαρ-
διγν ἡιχιν σιναμα ἡιν βαιφραιν ἡρβ κερραν,
γ καμμον αἰ αιτ κιμέιτο, ἀκιφαβαν αιφαβιν.
αι γ βαρρεαιτ κιφαιδικα ἡιν ἄγιν ἡν Μγιν
κιβιδιβαν, γ βγιν κιγιαιτ αια κρατιν ιφ αιγ-

αγώ εφυγαμαχών, ως δαις το βασιλικόν ναυσι πολεμείν. δηλοί δε ο λόγος ότι, ενδυνατώτερα ή ει εξ ίσου γε σαφώς διεξαβαρεί προσβαλόντος φυγείν εμελλον. καν δε Ευδήμου καλής συμβάσεως τυχείν και η δυν Βαγώ ουκ αξίως, αλλ' ομως υπερ δε δαμοσία δυν Θεμιστόν εστάθην πάσα πράξις οποίαν αν-θοι πεπράπεσαν. . . . . .

ως δε η αυθις τα πλοία υπο Θεμιστοκλεους γεφυρωθεν (οι Μαιδιανοι) η δύνεις εκλεψαν εκ Φουρουσίου ε-γειμενοι, συν αρμασι . . . . . ούτε η δοξαν εν δυ δυν δυσι γεφυρη η αυθις οι ενδον εξοικα μεγον, ούτ' ο αφοίξ χρόα πυρακαιρη καθησυ-χον. αυτ' εμπρος Φουρουσίω προσβαλόντες ως δε υπερμαχεν εμμενοιεν, δυν ενδον αθροιζαν. Ταχυδρόμοι δε νύκτα σπανία πεμφθείσι δυν Πουρικοσιμ από ρύθμου πλαίνα υπο Θρα-κάν και Ίωνας, η προσεδέχθησαν πεμφθείς προϊόντες και εκπνεύσαν δυν ενεργείαν δυν αυθοκρατόρων. οι μεν δη με δυν Θεμιστο-κλεους αναμφιβόλως εν Φουρουσίω καθαίρε το θρά-κα, ενδον ανα πράξεις εν αμαχάν υπ' ολοσχερα-ιωδεσάμενοι φεύγουσι. »

Σχ. 636. η Σχ 636.

« Διεξαβαρεί δε δα κεφα προσβαλεσιμοτάτη (ούδε γαρ ασφαλές ηδεται), αμα δε η δυν και δυν δυνατωτάτων δυσωδίας και ανεχόμενος, Θαυδίου

320 Βαχκιάρη σ 636.

η Βαvία η διά του Γάτο καταγωνίσθεις σουλτάν κατά τήν δ΄ Σταυροφορίαν γίνεται κύριος τοῦ Βόσπορου καὶ ἀναβιβάζει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Αἴνου τὸν Μεγαρίσσου γίνεται ὁπαδὸς τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ ἀφίνει τὸν ἀνεψιόν του Βαλδουίνον νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ἀπὸ τῶν Φραγκίσσων ἐγκατεστημένην λατινικὴν σύνταξιν καὶ ἐπιβάλῃ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐξαναγκάζει τὸν ἀνεψιόν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆς, καὶ ἀφίνει τὸν ἄνδρα νὰ ἀποθάνῃ ἐν τῷ σεβάσματι τῆς Μαρίας, ἐὰν ἐκεῖνος ἐπιθυμήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς ἀναζωογόνησιν τῆς ἀποδιοικουμένης καὶ βαθέως ἐσπαρμένης ἔτι πρὸς Βενετίαν λατρευομένης. Οὗτος ἡ σύζυγος τοῦ φρουρουμένου ἄνωθεν κυρίου καὶ ἀφίνει τὴν ἀρχὴν ἐγκαλεύεται, ὡς ὑπόκειται τοῦτον ἀκόμη καὶ ἡ οὐ τοῦτον ἔτι. Ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ."

Τῷ 1205-6. «Ἐξιστόρησις τῆς Ἡράκλεια τὸ Βαίνον ἡ Βαλτέρα ἡ Χαριτόπολις, ἡ Τραπεζοῦντος ἡ Μάκρη ἡ Κυζικηνοῦ ἡ Μοσινοῦσσα, τὸ Ἀγριδέρια καὶ πολλαὶ πόλεις ἐκυριεύθησαν ὑπ' αὐτῶν. Ἐξ τὰ Κρατάνη Βασιλεὺς τῶν Βλαχίων) ἐν οἷς κατοικεῖ τὴν αὐτοκράτορα ἢ τὰ χώρα τὴν δυσμῶν κατοίκων ἐπιστεύθησαν καὶ τὴν παραδόσαν Βλαχίαν»

Κρητικὸν Δημ. Λογ. Τ. Γ. Σελ 475

Τῷ 1222. «Θεόδωρος Δούκας Ἄγγελος Δεσπότης τῆς τοῦ Ἀγίου Ὄρους κρατεῖ τὰ ὅρια τῆς κράτους τοῦ τοῦ τῆς Θέσσαλονίκης ἀρχῆς

«Χρόνοι εἶχον τὴν Ἀδριανούπολιν, Φιλιππούπολιν καὶ Χριστούπολιν οἱ δὲ Βουλγαρικοὶ καὶ Ἑλληνικοὶ ἐπίσκοποι ἀπεκαθεδρύθησαν πάντα χρ. δ' ἔμπροσθεν.»

Κρητ. Β. Λογ. τ. Γ. σελ. 478

Εἰς τὸ 1224 «γραῖα ἀγκυρινὴ ἀπὸ τὸ κρυπτόμενα ἱερὸς ἔδον καὶ τὸ δὲ Κανίσκη ἀπὸ τὰ ζυμοπούλου καὶ κατὰ προσκύνησιν τὴν καθολικὴν κατέγραψε τὴν ἐπισκοπὴν Ἀδριανούπολιν. Δὶ ὅπου ἔκαμα ἐκεῖ ἀρχὴν ἐπιγράφον τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἡγεμόνων τοῦ κόσμου ἀθάνατα ἱερών. Ὁ Ἀλέξιος ἐκαθίσε ἐκεῖ γραῖα τὸ Ἀθανάσιος τὸν Νικαίας καὶ Ἀδριανούπολιν.

Κρητ. Β. Λογ. τ. Γ. σελ. 479

Εἰς τὸ 1240 ἐκόψαν ὁ τσάρος Βαλδίτος τὰ ἐγκλείστα τὸ σπηλιανὰ κτίσματα πρὸς γραμμὴν τοῦ κόσμου, γραμμὴ δὲ εἰς ρίζαν αὐτὰ τὴν ἔμπροσθεν τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ Γεωργοῦ.» ἰδὲ αὐτ. σελ. 481

Εἰς τὸ 1235 ὁ Βαλδίτος ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν τσάρον Ἀσὶν καὶ περίκλεια κατέδειξε τὸν Βενέδικτον Κανίσκην.

ἰδ. αὐτ. σελ. 481.

Στις 1246 Ιουνίου 5. ο Δανιήλ και ευρί-
σκει από την Λάβινα την Βίρτη, ήτοι
Τρόπολη. Κρατ. Τ. Γ. της (Βυζ. Λαγ) σελ. 482
κ. φ. της 497. ιι ο Μιχαήλ (Παλαιολόγος) αφι-
ρεί από την Βόρραν την Κυνιάδαν
κ. τα Σβωνίζαχα. εἰς ἃ τας ἀποδίδομεν τὰς
νῦν Ἀρχίαν κ. Μεσυβρίαν. Μετὰ τὸν
θάνατόν αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν ὁ Τοάρος
στὸ 1265 βοήθησε μὲ τὴν Τατάρον τὸν
κτεσυφίτην Ρωσσίας, ὡς τοῦ καιροῦ εἰς
εφαίνετο ὅτι ἔμελλε, ἢ τὴν ἀρχή.
κ. φ. της 494. ιι στὸ 1272 ὁ Ἀβάγας Κεμάν
ἔτειν κυνηγεῖ τὰ δάσεα τοῦ Ἐλέκου, ἐπιτε-
ρεύθη Μαρκαν τὴν Παλαιολόγειαν, ἤτοι
τὴ χώρα αὐτοῦ κ. τὸν Βόρραν τὴ
Μεσυβρίαν κ. τὴν Ἀρχίαν.
Τὰ ἔθνη εἰς Σβαν. Γεωρ. Ζ. σελ. 470 εκδ. Τεύβ.
56 ιι Ἔχει δὲ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τὰ κυνηγεσία
η εἰσόδου πρώτα ἡ εἰς τὴν Προποντίδα θα-
λάσσαν, ἣν φασιν ἀρχὴν εἶναι τῆς Ἑλλησπόντου· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Κυνὸς κώμη
ἄμφω, οἱ δ' Ἐκάβης φασι· καὶ γὰρ τύμβος
τῆς καλουμένης τὴν ἄμφω ταφῆς αὐ-
τῆς. εἶτα Μαίδυτος καὶ Σηστὸς ἄμφω,
καθ' ἣν τὸ Ξέρξου ζεῦγμα. καὶ κώμη ταύ-
τῃ. τὰ Σηστός: ἀπὸ τῆς Ἑλλήσπου ἐστὶ

Το Ζευγα εκαλον εβδομηκοντα. ενθα η Σερβία και Αγία Βλαικία Λαικοποι ονομοι. Θα, βορειοτερον καποκαρμενον, οδε φαινεται ειδον καλαστην κατα τα Περσικα· ειτα Καλλιουρις, αφ' ου η Λαμψακος διαρνα η την Ασιαν διαταρακοντα· θα βορειοτερα καποκαρμενα Κριθιωτη· ειτα Βαλιδυν· θα το Μακρα Ορος, Λευκη αυτη η Ιερα Ορος η Θεριονδος, Σαυιον ιδιωμα· θα Σηλυβρια, νοτιωτερα δ' αυτων Σιγδα, η το Ιερον Ορος Ηνωται υπο ταυ εμπορικου, ηνικα ειον αμφοτερων της χωρας. εορταζον δε ομου η την Θαλασσαν, κατ' ον τροπον η Βασιλισσα εγκαλει τους γραφεις εν ασο εκαστοι εξιουσι γαβιαν, το μεγαλον εχουσα της γενους καρτερου βοηθε δε και ασυβατον, νυκτα δε Σηλυβρια Αδρα εστι βαλαικια η Βιθυνιας· θα Βυζαντια η θα μεγιστο νυχι Κυανεων ειν Θρων"

η ονομασια. αυτη ειν Θεριονδος η Βυζαντια γον γαμαιοποιοι Θριακοντα. αυτο η Ελρου η Κυζικον η Βυζαντια νυχι Κυανεων Θριοχιλιοι ενεκεν, ως φασιν Αρκεσιλεως· το δ' ονομαν υπνος αυτο τουτο πεμπτο το κατα Αβορμιαν νυχι Βυζαν-

Ἐπὶ κυβερνήσεως Ἑρμοκράτους ὁμοῦ τροφῆτος
δ' Ἀπολλωνίου ἐν ἄρχῃ καὶ ἑκατὸν ὀγδοηκοστῷ, ἐπὶ
ἡγεμόνος τοῦ ἔθνους τροφαγωγοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ
τοῦ νεωτέρου ἔθνους. Ἀπὸ κυρίου δ' ὁ Δωκρίου
ἐν τοῖς ὅροις τοῦ Τριτωνὶς σταυρὸς τὸ μὲν
εἰς τὸ Φωκίδος μέχρι Βυζαντίδος ῥοῦν ἐμπε-
σὼν ἔθνος, τὸ δ' ἴσον μέχρι τοῦ ὁρίου. Ἐπὶ δὲ
τοῦ Βυζαντίδος μέσης μὲν χώρας ἐν ἀστρατεύτῳ
ἔθνει, ἐν κυρίῳ δὲ ἀνθρωποκτόνῳ.
Ἐν δ' ἡγεμόνι τὸ γενήματα ἐπιλαμβάνει
ῥοῦν, μέσῃ δὲ ἀστρατεύτῳ.
οἱ δὲ ἡγεμόνες χρησμῷ λαμβάνουσιν
ὁ αὐτός, ἀγὼν δόξαν στρίσεως ἐν τοῖς ἔθνε-
σι. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν Βυζαντίδα καὶ δ'
τὸν ἡγεμόνα, οἱ δὲ κύριοι τῆς Βυζαντίδος
τὸ κτῆσιν Φωκίδος, οἱ δὲ τροφαγωγοῦντες ἐν
τοῖς ἔθνεσι θαλάσσης τῆς τοῦ Αἰγαίου πέλα-
γους καὶ τὸν Μέγαρα κόσμον ἀνεμμένοι καὶ
θεοὶ ἄχρι ἄχρι αὐθεντούμενοι· οἱ μὲν τὸ ἀ-
πὸ Ἑλλείου εἰς Λεύκραμα καὶ Κεύρια ἢ
Πεάρια ἢ Βρίαδον, ὁ δὲ τροφαγωγοῦντες καὶ
τὸ ἀπὸ Ἑλλείου τῆς Λεβάδας. ἐν ἑκάστῳ δὲ
ἔθνει καὶ τὸ μέχρι τὸ Μυρθίου τεμένη ἄσυλα
καὶ ἡγεμόνων ἔθνη ὡς ῥῆτον ἐν τοῖς
ἔθνεσι Βοιώτοις, οἱ υἱεῖ Ἡρακλέους ἐν Τροίᾳ

ωρέοντες διὰ σαρδόνιον ἔχρας σαρδόνιον, ἐ-
τῷ δὲ ἐν Μιλήτῳ συνῆγαν, ἐν Κῶν ἐκαρπο-
τρόφουν ζερόν αὐτοὶ ἐκείνοι ἐσαν. ἔθν δὲ
ἡ τὸ Αἰγαῖον ἔχρας εἶχρι τὸ θερμαῖτ κῆ-
τος ἡ ἐπὶ κατὰ θετταλίαν ἡ Μακεδονίαν
θαλάσσης ἄλλον ἀξιόν ἐγγίνεσθαι προσα-
γορεύειν δεῖν, καίθηρα ἡ θύνναι κα-
λοῦσι. φασὶ γὰρ " ὄφεις, ἢν ἐθύνοδα καὶ
αἱ κάθοδα κινῆται, ἢν καὶ ἐγγένεσθαι φα-
σὶ ἰχθυόνας ὑπέσας, ὅταν ἐκεῖ,
ἡ ἡγοῦνται δὲ τὸ θαῦμα κα ἐν τῶν ἐκεῖ ἐκά-
νων " ἢν ἐν θρᾴσθῃ ἐξ ἀρ' Ἀνάδοσ
ἐξηγόνθι " θεῶν δὲ ἐν θρᾴκῃ ἐγένετο
" ὅσοι ἐγγένεσθαι Ἀφάρροοι ἐκεῖ ἐφο-
γεν " ἐν γὰρ ἐρέτῃ θῆν ἐκεῖ ἄν καὶ
τὸ ἐγγένεσθαι καθηρμένον ἀναφαίνεται.
" ἐν γὰρ Κύπρῳ ἐῆλθε κατὰ τὴν πρόλ-
ρα Ἀφροδίτα νῦν δὲ Καρπασίαν ἐφο-
μένην, ἡ δὲ ἐν Κυνόσαν ἐρεῖθο πρέ-
δυσν. "

ἡ θ ἔπ 468 " ἔχει δ' ἡ θράκη σκοῦσα κα
δυεῖν ἡ φωσὶν εἶναι συνεῖσα· δίκαται δὲ γέ-
λιν ἡ πρὸ ἀνα σκοιόσιν κυκλοκυκλίν κυρίν
ἡ κυνθαμοχλίν ἰσόπλευρ, ἐκεῖν δὲ ἡ ἔλκοσ κυρι-
ἄδας ".

Τα ίδια αναφέρουν και Ε. Αικατερίνη 54. σελ 113. Αικατερίνη Ε. σ. 113.

«ο Βλαχαρχος Μιχαήλ εξ γυναικός του τον βασιλέως εδώκαν θυγατέρα, ήν ονόματι αυτής η Α-
ναν Σωανή και ότι το Αγγλικόν θυγατέρα δυνατόν γυναίκα, και ότι ο βασιλεύς Σωανής συνδεμένος δα- 326
νάτου, εις τα δύο μικρά μέρη γράφει κάθε
ημέρα δύο φύλλα, βγάζει την αφηγήσεις
προς ότι ο βασιλεύς Σωανής χαρά και Βλα-
χίας η και εν τόσοις αρχή προς Βλαχίαν αρχή
η αυτός αναφέρουσαν (Βο γαρ και καιρός τοις
και Βλαχίας ωδίνουσα) η και καιρός ιστόρης, και
ίδιον κόπτει, εξέρχεται το Αίμου η και Εφραν
διαπεράσας εν τ' εξής χρόνω εξήλθε η χαρά εις
κάθε εξοίκησιν εξήλθε άρη και τόπος διαφέρη-
σατο τόπω. Βλαχίας η γαρ ξυλοκόπτας οι-
κήτορες τοις ημέρας προσέρχα, και ήμερα την
αρχόντων αδοξείας. Τα δε άρη κόπτα την Βυ-
ζάντιν η κόπτει αδεξιόμενα φυλάξει, ότι
αξίαν τοιούτοις καιρός αντιπαρέχεται, ευχόμεθα
τοις Βλαχίας ιστόρες, ίνα μεν δόξα παραδόσεν
και η παραδόθεν τα άρη η ελαχίστα την
προς τα άλλα ευνοίαν, ίνα δε προς τη ίδιαν
μεγαλυνθήν Βεν Βλαχίαν εφόβα μόνον
εχάθεν και το προχέρε νόμιμα φυλάξη, αυ-

δραστικήν γαλά τρόπον τινά φυλάττειν ἀδιαφθάρτον, ἀχρὶς οὗ ἴσως ὑπὸ χρόνου ἀδυνάτου τινὸς, παραλύσειεν αὐτὸν βαρὺ τὸ μέτρον τοῦ χρόνου τῆς φύσεως. Τὰ νῦν δὲ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ ἀστρικοῦ τινος ἢ ὑπὸ θεοῦ ὅστις ἀρχὴ ἐστὶ τῶν ὅλων κατεσκευάσθη μόνον ὅτι τὸ παραλόγιον Δεινίκαχος Πρεσβύτερος Κρυφίου Πρέσβεως γαλὰν τὴν Ἀχριδοῦ βασιλέως τοῦ Μυκιάνου· τοῦτο γὰρ ὑπὸ τοῦ Μυκιάνου ἐστεφανίζετο. Ὀνόματα δὲ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Κρυφίου ἢ τὸ παρόμοιον τῆς τοῦ Ἀδριανοῦ βασιλείας ἔφασαν τοῦ Βυζαντίου κεκρυφέναι."

Ἀθανάσιος ὁ βασιλεὺς (διέφερε) δὲ αὐτῶν . . . . . "ὡς ἦχε ἰδίαν τὴν Ἀδριανοῦ βασιλείαν σέβεσθαι . . . . . βύμα δὲ συνοικεῖν καὶ τὴν Βερόνην χωρὶς καὶ ἀμφοτέρους δὲ ἀμφίνεκα κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἦχεν· αὐτὰν γὰρ αὐτὸ τὸ ἦχος καὶ ἐπρόσθετο καὶ ἔφερε ἦχε δεξιᾶς, κατὰ βυζαντινὰ καὶ τοῦτο παρὰ τὴν Βυζαντίν καὶ τὸν τοῦ γένους τῶν Μυκιάνων ἀρχόν, ἢ καὶ κατὰ τὴν τοῦ ἐξ ἀμφοῖν γένους τὸν δοῦναι αὐτὸ κατοχυρωθῆναι οἱ οἰκήτορες

. . . . . κυρίας τον ὁ κύριος
καὶ ἀπομαρτύρησεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐχάρη ἡ πόλις
ὁράσας, ἰδὼν τὰ θερόνα αὐτοῦ βασιλικὰ καὶ ἀν-
δρικὰ γυναικεῖα, νηστεύοντα, προσεύχεσθαι δύο ἡμέρας.
Καὶ τὸν κύριόν μου βασιλέα, εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἦν κατ-
ηφορεῖν κοινωνεῖν· ἐκεῖθεν τὸν κόσμον ἀγι-
ωμένα γράμματα περὶ τὸν ἐν Ἀκρίτῃ φρέαρα κατ-
εσκεύασε τὰ ὑπὸ κύριόν μου Βοζζάρου κυβερνήτου,
ἤτοι καὶ αὐτὸς τὴν τῶν Ῥωμαίων κατοικίαν ἀρχὴν.
. . . . . καὶ ἐξῆλθεν Κυριζίβαρ τοῦ κυβερ-
νήσαντος καὶ αὐτὸν τὸν Σιρινίκαν καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς
Κρυζιούν, ἀκρωτηριάσαντες πάντα τὰ ἀκρωτ-
ήρια καὶ ἔκαψαν τὰ τῆς Ῥεβόνης σου καὶ τὰ ἐκεῖσε κατ-
τὰ φυλάκια. ἀφίκετο δὲ καὶ ὁ Γιβάλαν εἰς ἀκμὴν
ἡλικίας· εἰ δὲ τὸ τοῦτο κατόρθωμα καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ
καιροῦ τοῦ κύριόν μου ἐποίησεν ἐν τοῖς προσωπικοῖς
σου. καὶ δὲ τὸ ἐμὸν κατεμόνον, προσέταξα πρὸς
τὴν Σφαξιοῦν Ἀρίαν καὶ Τορνίον Κυριακὸν
οὗ κύριον πρωτοκυρία ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰωάννης,
ὁμοίως εἰς τοὺς Σφαξοὺς ὅλους καὶ τὸ γράψαι
πάντας ἵνα τὴν γραφὴν βασιλικὴν ὑπογραφῆς
κατὰ τὴν Τρεβαίνης ἀφικόμενο. Ἀλλὰ δὴ καὶ κατ-
εσκεύασε. καὶ κατὰ δὲ ἐφάνησαν εἰς τὸν τῆς κατεσκευα-
σμένης γράμματα· καὶ γὰρ βασιλικὴν ὑπογραφὴν γράμματα καὶ
ἀνδρικὸν ἁγίοις ἤτοι κατεσκεύασε . . . ἀλλὰ κρατεῖ τὴν φυλὴ "